

الخائفة

بالتأليف: البصريه

ديتا عماد

نشر الكتروني

الخاتمة

الخاصة

رواية بالعامية
المصرية

دينا عماد

مكتب حكومى...

مجموعة موظفين... رجالة وستات

بعضهم بيشتغل... وبعضهم بيفظروا مع بعض

شاب بيدخل يسأل عن القروض المعلن عنها

الكل ببشاور على مدحت عثمان او عادل عزيز

مدحت وعادل ببشاوروا للى ببسأل على ورقة فيها الاوراق المطلوبة

واخر معاد للتقديم

فى اخر اليوم... مدحت وعادل اخر اتنين ماشيين من المكتب

وقبل ما يقفلوا

"اسمع يا عادل... انا مش هتكلم فى اى حاجة مع حد"

"ازاى يعنى"

"انا مليش دعوة مش هظهر فى الصورة"

"اومال تاخذ فلوس ع الجاهز"

"انت ليك اسلوب فى الكلام ولسانك حلو انما انا مبعرفش وهتلخبط

وأليخ الدنيا"

”ماشى يامدحت... انا هتصرف ... الف زى المرة اللي فاتت“

”اه... مش لازم نطمع خيلنا مداريين“

”اشطة... المقابلات هتبقى فى القهوة وقبل الختم بيوم علشان نبقى

بعيد عن الشغل“

”نفس تفاصيل المرة اللي فاتت مش هنغير حاجة“

كانوا بيلموا اوراقهم ... ومدحت بيقل الدرج على الختم بالمفتاح

وقفل المكتب بمفتاح تانى فى نفس سلسلة المفاتيح

فى بيت ناصر

عواطف فى المطبخ... ناصر راجع من الشغل

”السلام عليكم“

تخرج عواطف من المطبخ

”وعليكم السلام... انت جاى ايدك فاضية“

”انتى كنتى عايزة حاجة؟؟“

”كنت جيب حطة فاكهه ولا علبة حلويات.. البت وجوزها جايبين

النهاردة“

”طيب شوية وانزل اجيب اللي انتى عايزاه... هى هيام فين“

”لسه ف الشغل“

”انا مش عارف ايه اللي خلاتنى اوافق على الشغل ده... نزول كل
يوم وقاعدة لوحدها ف سنترال ويورد عليها اشكال والوان... الناس
يقولوا ايه مش قادر يصرف على بنته نزلها تشتغل“

دخلت عواطف المطبخ

”البطاطس اتحرقت“

وكملت وهى بتشيل البطاطس المحروقة وبتحط بطاطس تانية فى
الزيت... حطتها وخرجت راحت لناصر وهو بيغير هدومه
”ناس مين اللى تتكلم ياناصر... مايولعوا الناس... يعنى البت تتطلق
وتقعد تتحبس ف البيت ولا تنزل تشغل نفسها ووقتها يمكن حد
يشوفها ويجيلها نصيبها“

”النصيب هيجى هيجى لو هى ف البيت“

”سيبها ياناصر... هتقعد تعمل ايه... تتحسر على شبابها“

”انتى بتتكلمى كأنها عندها ١٠٠ سنة... دى لسه يدوب ٢٦ سنة“

”بس شافت كتير فى جوازتها يا حبة عينى“

”جوزها مكنش وحش يا عواطف بلاش ظلم“

”هروح اشوف البطاطس“

راحت عواطف المطبخ تشيل البطاطس وتحط غيرها

دخل ناصر يشرب

”لسه كتير ع الاكل“

"لا... ربع ساعة واكون خلصت... بتقولى جوزها مكنش وحش

والذل اللى ذهلولها"

"الراجل كان نفسه ف حته عيل...عموما كل واحد راح لحاله مش

عايزين نجيب سيرته"

"طلقها وكسر نفسها ربنا يكسر نفسه...ايه يعنى قعدت سنتين

مخلفتش...هو مشى ورا كلام امه السوسة"

رن جرس الباب

"البت جت... وحياة ولادك ياناصر ما تنكد عليها"

"انا هنكد عليها...ليه حد قالك نكدى"

"لا يا اخويا انت سيد الناس"

وراحت عواطف تفتح الباب

"ازيك ياماما"

عواطف "ازيك يا حبيبتى... ابوكى جه قبلك"

ناصر خارج من المطبخ

"اتأخرتى ليه ياهيام"

هيام"ما انت عارف يابابا...سالى اللى بتيجى تستلم منى بتتأخر"

"انتى مش ليكى معاد تمشى فيه"

"ايوه ليا بس مينفعش لما ييجى المعاد اسيب الستترال وامشى"

عواطف "خلاص ياناصر... ابقى قوليلها تجيلك بدرى ياهيم"

هيام "حاضر"

.....

عادل قاعد بيتغدا... ومعاه ولاء

اخدة ياسين على حجرها ويتأكله

"انا قلت لماما هنروح لهم النهاردة"

"طيب كويس... انا كمان كنت هقولك بقالنا اكر من ٤ ايام

مروحناش"

"بابا سأل عليك امبارح وقال انك وحشته"

"اه والله وحشتنى قعدته"

"قعدته ولا لعب الطاولة"

"الاتنين... انتى عارفة انى بحب ابوكى وبعديره زى ابويا الله

يرحمه"

"وبابا وماما كمان بيحبوك زى ابنهم... انت نسيت ايام طلاق هيام

كان بيستشيرك ف كل صغيرة وكبيرة ازاي"

"ربنا يديم المحبة... قوليلي ناخذلهم ايه واحنا رايعيين"

"مش لازم يا عادل كل مرة... ماما بتتخرج لما كل مانروح تاخذ

معاك حاجة"

"وتتخرج من ايه... مش كنتى لسه بتقولى انا زى ابنهم"

”ربنا يخليك لينا“

”طيب انا عندي معاد مع جماعة اصحابي بالليل... اوديكي وبعد

ابقي احصلك“

”لا خلاص روح انت لصحابك وابقى حصلنى“

”طيب هسيبك فلوس تبقى تشوفى هتاخذى لهم ايه وانتي رايحة“

”حاضر يا عادل... ربنا يكرمك ويوسع رزقك“

.....
فى بيت ناصر... ناصر قاعد بيتفرج ع التلفزيون

هيام قاعدة واخدة ياسين فى حضنها

عواطف وولاء فى المطبخ بيتكلموا بصوت واطى

”اختك متعلقة اوى بياسين“

”ما انا واخدة بالى“

”تفتكرى ممكن ربنا يكرمها وتتجوز وتخلف“

”مفيش حاجة بعيد على ربنا ياماما“

”انا كنت بفكر اخدها ونروح لشيخ كده يشوف لتكون مربوطة“

”شششش مربوطة ايه ياماما استغفر الله العظيم“

”السحر مذكور فى القرآن“

”هى مكبرتش للدرجة اللى تخوفك دى... اللى قدها لسه

متجوزوش“

”ماهى قاعدة بقالها سنة ولا حد خبطع الباب“

”نصيبيها مسيره ييجى“

صوت الباب بيخبط

ولاء”ده اكيد عادل...هروح افتح له

تغسل ايديها...تكون هيام قامت فتحت الباب

هيام”اهلا يا عادل اتفضل“

عادل وهو داخل”ازيك يا هيام...ازيك يا عمى...والله ما انت قايم“

يسلم على ناصر...تيجى ولاء وعواطف

عواطف”ايه ده يا عادل...انت كل مرة تيجى شايلى كده...مش

كفاية اللي جابته ولاء وهى جاية“

عادل”معقولة الكلام ده يا حماتى...دى حاجة بسيطة...انا قلت

اجيب كباب وكفتة نتعشا مع بعض“

ناصر”ليه كده يا عادل... انت بتخرجنى“

عادل”لا والله كده هزعل منكم...هو انا غريب...ياللا يا ولاء جهزى

الترابيزة“

بعد العشا

عادل وناصر بيلعبوا طاولة

ولاء وهيام وعواطف قاعدين مع بعض

ولاء”ماما انا عايزة افطم ياسين“

عواطف" هو مش بياخد دوا علشان البرد اللي عنده"

ولاء"اه"

عواطف"يبقى استنى لما يخف خالص والدوا يخلص"

ولاء"تبقى تيجى يا هيام تباتى معايا...اكيد هيبقى بيزن ومش هقدر

عليه لوحدى"

هيام"طب ماتيجى انتى وتباتى معانا"

ولاء"انتى اخف يا هيام...ياسين متعلق بيكى اوى واكيد لما تكونى

موجودة هينشغل بيكى شوية"

هيام"ربنا يسهل... انا قايمة اعمل شاي"

عادل ومدحت فى الشغل... وزحمة ناس قدامهم

بيقدموا الاوراق

مدحت"بعد بكرة تيجوا وتشوفوا مين اتوافق له ومين ماتوافقلوش"

٢ستات فى المكتب...قعدين قريبين من بعض وببتكلموا

"الحمدلله ان مدحت وعادل شايلين شغل القوض كله"

"اه والله...دول بيقعدوا لمتأخر...لو كنا ماسكين معاهم الشغل ده

مكناش عرفنا نروح بدرى"

"ماهو بيجيلهم زيادة ف الحوافز...مفيش حاجة بلاش"

"انتى هنتكلمى على ٢جننيه زيادة...يغوروا بتعبهم"

“معاكى حق... انتى هتطبخى ايه النهاردة... انا عايزة اعدى ع

السوق وانا مروحة”

“انا عندى اكل فايض من امبارح... بس هاجى معاكى السوق ألم

اللى اللى عايزاه”

عادل ومدحت ع القهوة... معاهم شابين

بياخدوا الفلوس ويبكتبوا اساميهم

قام الشباب مشيوا

“كام واحد دول يا عادل”

“٢٥”

“هنوافق لكل دول”

“مش دفعوا وورقهم متتظبط... خلى الشباب يعيش”

“طيب... هى الساعة بقت كام”

“٩”

“انا همشى”

“مستعجل على ايه... خليك علشان لسه فيه ناس جاية”

“قابلهم انت بقى يا عادل”

“شكلك وراك معاد”

“اه... معاد مهم اوى”

”حتة برضه“

”حتة جامدة اوى بظبط فيها بقالى شهرين“

”شهرين...ليه يعنى“

”رسم على تقيل يا با“

”سهلوووووو“

قام مدحت... وهو ببص فى الكيس الاسود البلاستيك

”هاخد انا ١٢ دلوقتي...وبكرة نشوف بقوا كام ونقسم“

.....

عادل فى البيت فى اوضته

ولاء على السرير بترضع ياسين

”عادل...كنت عايزة اقولك حاجة“

”خير“

”هو مدحت صاحبك مبيفكرش يتجوز“

”اشمعنى“

”يعنى لو تفتاحه فى انك عندك عروسة مناسبة ليه“

”هتشغلينى خاطبة“

”وهى هيام مش زى اختك ويهمك مصلحتها“

”انتى عارفة مش محتاج اتكلم...ولما كانت قاعدة معانا هنا كنت

شايلها ف عنيه كأنها اختى بالظبط“

“طيب ربنا يخليك ماتكسفى... هو صاحبك ولو انت نصحتة انه
يفكر ف الجواز وقلت له على هيام يمكن يكون فيه نصيب”
“طيب يا ولاء حاضر..اللى فيه الخير يقدمه ربنا”
“هنروح بكرة نتغدا عند ماما وهيام هتيجى تبات معنا...علشان
هفطم ياسين”
“تنور”

.....

فى بيت ناصر
عادل وناصر قاعدين بيتفرجوا على ماتش
هيام وولاء وعواطف فى الاوضة قدامهم
هيام“ولاء...عايزة اقولك حاجة بس متزعليش”
ولاء“خير”
هيام“انا مش هقدر اجى ابات عندك”
عواطف“ليه ياهيام كده”
هيام“عندى مغص مش عارفة من ايه... هنا فى البيت عندى
مسكنات وادوية لو اتاكدت المغص من ايه هعرف اخذ ايه..انما
عندك هبقى تعبانة ومش هعرف اساعدك فى ياسين...معلش خلىنى
براحتى”

قفل عادل مع حماته... واتصل بالموبايل... وكرر الاتصال... وكرر

الاتصال... وكرر الاتصال

اتصل تانى بببيت حماته

"الو.. بتصل بيها مبتردش... لا مش مقفول... بيرن وهى مبتردش..."

مش عارف نزلت امتى ولا راحت فين... لا والله مفيش حاجة

حصلت... انا هحاول اتصل تانى... لو جت عندك كلمينى... اه

طبعا لو جت هكلمك على طول... مع السلامة"

- 2 -

قفل عادل وكرر الاتصال تانى بموبايل ولاء

محدث بيرد... جرس ومحدث بيرد

بعد ما قفلت عواطف مع عادل

دخلت بسرعة لهيام اللي كانت مقعدة ياسين معاها ف الاوضة

”عادل اتصل وبيقول مهياش ف البيت“

”يمكن جاية“

”بيقول مقالتلوش...وايه اللي هيجيبها دلوقتي ...انتى كلمتها

النهاردة“

”لأ... هجرب اتصل بيها“

تتصل هيام بولاء

”التليفون بيرن ومحدث بيرد“

”تكون اتخانقت مع عادل“

”معتقدش... انا عايزة احكيلك على حاجة معرفش انتى تعرفيها ولا

لأ“

”ايه“

”عادل جالى السنترال النهاردة بعد ماخلص شغله“

”ليه؟“

وردت بكسوف

”بيقولى ان فيه واحد زميله عايز عروسة بس هو اكبر منى بشوية“

”بجد؟؟ اكبر بقدر ايه يعنى“

”عنده ٣٨ سنة“

”وماله مش عيب“

”هو قالى انه جه يسألنى الاول علشان لو رفضت ميفتحش معاكم

الموضوع ولو قبلت يكلم بابا“

”وانتى قلتى له ايه“

”قلت له افكر...وكنت مستتية احكيك ونتكلم انا وانتى وولاء

وبعدين ارد عليه“

”ولاء...جربى اتصلى بيها تانى كده“

”حاضر“

واتصلت هيام بولاء

”محدث بيرد برضه ياماما“

”هروح اتصل بعادل يمكن تكون رجعت وهو نسي يتصل“

”طيب كلميه...هو ياسين اتغدا“

”اه لسه مأكلاه قبل ما تيجى بشوية“

خرجت عواطف تتصل بعادل على البيت

وهيام بتحاول تسكت ياسين اللي بيعيط

الباب بيخبط

عواطف بتفتح الباب بلهفة

يظهر عادل وناصر

”ايه؟؟؟ عملتوا ايه“

يدخلوا يقعدوا بيأس واحباط

ناصر”لفينا وسألنا فى المستشفيات والاقسام موصلناش لحاجة“

عادل”انا نفسى بس اعرف راحت فين؟؟وايه اللي ينزلها من غير

ماتقولى ولا تقولك ولا تقول لحد“

عواطف”ياحبيبتي يابنتى...ياترى انتى فين يا صنايا“

هيام”هى كانت زعلانة من حاجة يا عادل“

عادل”والله ابدأ...ولا اتخانقنا ولا حاجة...ده انا حتى الصبح قلت

لها نجيلكم بالليل فهى قالت نستنى يومين ونيجى بكرة لحد ما

ياسين ينسى الرضاعة شوية علشان لو شبط فينا ناخده“

ناصر”هنعمل ايه دلوقتى... ندور عليها فين“

عواطف”قلبي حاسس ان حصل حاجة وحشة“

ناصر”تفى من بؤك يا شيخخة“

هيام"هنفضل قاعدين كده... انا جريت اتصل بيها لقيت التليفون

مققول"

عواطف"لتكون اتخطفت ياولاد"

عادل"هتتخطف من البيت ويبقى البيت زى ماهو ومفيش حاجة فيه

مقلوبة"

ناصر"يمكن نزلت تجيب اى حاجة واتخطفت من الشارع"

عادل"طيب دلوقتى مفيش قدامنا غير اننا نستنى لبكرة"

ناصر"ربنا يرجعها بالسلامة قبل بكرة"

عواطف"وانتوا لسه هتستنوا لبكرة؟؟"

ناصر"مينفمش نبليغ عن اختفائها الا بعد ٢٤ ساعة... الكلام ده

قالهولنا الظابط لما قلنا نعمل محضر"

هيام"ربنا يستر"

عادل"انا هقوم اروح ولو عرفتوا اى حاجة كلمونى"

ناصر"ربنا يطمنا يارب... لو مظهرتش لحد بكرة نروح نعمل البلاغ"

عادل"ماشى... مش عايزين حاجة"

وقرب من ياسين وباسه وطبطب عليه

عواطف"تعيش يابنى"

عادل"سلامو عليكو"

تانى يوم الصبح... عادل داخل المكتب

"صبح الخير"

ردوا الموجودين

"صبح النور"

قعد عادل على مكتبه...ونادى لعامل البيوفيه

"كوباية قهوة سادة ياعم يحيي الله يباركك"

"ع الصبح كده...مش عوايدك بس حالا تكون عندك"

عادل قاعد ماسك دماغه

جه شاب لعادل

"صبح الخير يا الأعدل...الورق خالص"

"اه...لما مدحت بيجى هيختمك وتروح تصرف"

"هو فين"

"زمانه جاى...روح مشوار وتعالى يكون جه"

"حاضر"

واتكرر نفس موقف الشاب ده مع اكثر من واحد لمدة ساعة

وسألت واحدة من الموظفين

"هو مدحت اتأخر ليه كده"

ردت واحدة تانية"معقول يغييب وهو قافل ع الختم من غير مايقدم

على اجازة"

عادل"ده احنا عندنا النهاردة زحمة شغل ومقالش انه هيغيب"
واحد زميلهم"انا هتصل بيه ليكون تعبان ولا حاجة...الراجل
وحدانى ومفيش حد معاه"
واتصل الزميل بمدحت
"تليفونه مقفول"
ردت واحدة"يبقى مش عايز حد يزعجه"
وبصت لواحدة تانية زميلتها وقعدوا يضحكوا من تحت لتحت

مع الوقت اتزحم المكتب بالناس... وكل ما حد يسأل
يرد اى حد من الموجودين
"الموظف المختص النهاردة اجازة...تعالى بكرة"
وعلى الساعة ١٢ قام عادل وراح لواحد زميله اخده على جنب
"محمود انا عندى ظرف طارئ ولازم امشى"
"طيب ماشى...هسيب الدفتر تبقى بكرة تمضى الانصراف وانت
بتمضى الحضور"
"ماشى...شكرا"

عواطف قاعدة ماسكة ياسين اللى بيعيط كتير
هيام بتخبط وعواطف بتفتح لها

“تعالى ياهيام انجدينى”

“ايه ياماما”

“الواد بيزن النهاردة بطريقتة فظيعة... ياخوفى يكون بيعيط على امه”

“بعد الشر ياماما متقوليش كده”

“طيب خدى حاولى تسكتيه... انا م الصبح قاعدة اضرب اخماس ف

اسداس ولا عرفت اطبخ ولا امد ايدى ف البيت”

“انا اتصلت ببابا قالى انهم ف القسم وقفل معايا بسرعة”

“عادل راح له ف الشغل وبعد ما ابوكى خلص راحوا يعملوا

محضر... يارب يلاقوها”

“يارب ياماما”

فى عمارة مدحت... البواب بيخبط على شقة مدحت.. لمدة طويلة

واحد من الجيران طالع

“ايه يا سيد بتخبط كده ليه صوت الخبط جايب الشارع”

“الاستاذ مدحت منزله النهاردة ولا شفته خالص من امبارح”

“يمكن نزل وانت بره”

“انا عارف معاد شغله الصبح وكنت موجود ومشفتوش... وعرييته

مركونة بنفس ركنتها من امبارح الضهر”

“انت هتقلقنا ليه ياعم... ليكون حصل له حاجة”

قدام باب شقة مدحت... البوليس والبواب والجيران
عسكري يكسر الباب...

الظابط "محدث يدخل... وانت خليك هنا"
كل الجيران وقفوا بره والبواب على الباب

دخل الظابط والعساكر اللي معاه
كل شئ طبيعي.... دخل الظابط اوضة النوم

هدوم حريمى على السرير والارض وشنطة يد
مشى ناحية الحمام... فتح الباب بحذر

شاف ف البانيو جتتين

"محدث يلمس حاجة لحد ما تبلغ النيابة والمعمل الجنائى"

ناصر بيهرول فى الشارع

اتقابل مع عادل على اول الشارع

"فى ايه؟؟ليه قتلتي انزل اقبلك من غير ما اقول لحد"

"اتصلوا بيا من المباحث وقالوا انهم لقوا ولاء"

رد ناصر بفرحة

”بجد..فين؟؟“

رد عادل بدموع ف عينيه

”عايزينا نروح نتعرف ع الجثة ف المشرحة“

واترنح الاب من الصدمة

”مشرحة“

سنده عادل”اجمد يا عمى ربنا يخليك...انا مش عارف اتمالك نفسى

من الخوف والقلق...عندى امل يكون فى اى غلط وتطلع مش هى ان

شاءالله“

”يارب...يارب تطلع مش هى“

عادل وناصر واقفين فى المشرحة بتربق

العامل يفتح الدرج

ينهار الاب ويحاول عادل يسنده وهو بيعيط لما يتأكدوا انها ولاء

فى مكتب مفتش المباحث

عادل وناصر قاعدين...يدخل عليهم مفتش المباحث ويقعد على

مكتبه

الظابط”انا عارف ان اللى هقوله صعب وياريت تقدرنا تتمالكوا

اعصابكم“

ناصر"انا عايز افهم... بنتى ماتت ازاي وفين"
الظابط" احنا جالنا بلاغ من بواب عمارة ان فيه ساكن قاعد لوحده
مظهرش وبشتبه انه يكون حصل له حاجة... لما دخلنا شقته لقينا
جثته وجثة ست معاه فى الحمام"
عادل"انت بتقول ايه.. ولاء عند راجل ف شقته وفى الحمام
كمان... لالالا اكيد واحدة واحدة شبيهها... بس شبيهها ازاي وانا
لسه شايف الجثة... انا مش فاهم حاجة"
الظابط"اهدا بس شوية... مش دى بطاقتها"
وناوله الظابط البطاقة... بص فيها عادل ورد بكسرة
"اه هي"

"البطاقة كانت فى الشنطة اللي ف اوضة النوم هي
وهدومها... الجثتين كانوا فى البانيو ومغيش اى اثر لعنف... عموما
لسه تقرير الطب الشرعى وهنشوف سبب الوفاة"
ناصر ساكت بذهول بيسمع من غير ما ينطق
وسأل عادل بصوت مخنوق
"مين ده اللي كانت بتخوننى معاه"
"اسمه مدحت عثمان ولسه بنعمل تحريات عنه"
"مدحت زميلي!!!!!!!!!!!!!!"

- 3 -

عواطف قاعدة وهيام واقفة فى الشباك

"ابوكى اتأخر يا هيام... مش مطمئنة"

هيام بقلق وهى بتبص بره الشباك

"الغايب حجته معاه"

"ياترى راح فىن... نزل على ملا وشه كده ليه... انا مش مصدقة ان

التليفون اللى جاله ده رقم غلط... ابوكى عارف حاجة ومخبيها

عليا"

"ياماما الله يخليكى كفاية كده... انا اعصابى بايظة من القلق.. ان

شاء الله خير"

"ياترى انتى فىن يابنتى"

"بابا جه"

راحوا هما الاتنين جرى ع الباب... فتحوا وفضلوا واقفين مستنيين

لحد ما طلع السلم... ودخل

عواطف وهيام مستنيين ناصر يتكلم

ناصر دخل وقعد وهو ساكت والههم باين على وشه

عواطف "كنت فىن ياناصر"

هيام "مالك يا بابا... فى ايه؟؟"

ويعيط ناصر من قهره

ناصر"افتحوا... اى حد يسأل قولوا حادثة عربية فاهمين؟"

راحت هيام تفتح وهى بتعيط

وبصوت واطى سألت عواطف ناصر

"وعادل فين وعمل ايه لما عرف؟"

ناصر"عادل احتجزوه بتهمة قتل الاتنين"

فى مكتب مفتش المباحث

قدامه احراز الجريمة...ومعاه مساعده

المساعد"بيان المكالمات بتاعة تليفونات المجنى عليهم اهى سعادتك"

"التليفون الثالث اللى لقيناه بالخط بتاعه ده بتاع مين"

"ده التليفون الوحيد اللى حاسس انه حل اللغز...تليفون المجنى

عليها من كتر الاتصالات فصل شحن..واضح ان جوزها واهلها كانوا

بيتصلوا بيها كتير لما اكتشفوا غيابها...تليفون مدحت نفس الحكاية

ارقام واسماء كتير جت له لحد ما التليفون فصل شحن"

"مجاوبتش برضه على سؤالى...التليفون الثالث ده بتاع مين"

"الخط فى الشركة باسم ولاء...وكل اللى متسجل عليه رقم ولاء بس

... والمكالمات كلها من والى ولاء"

"ولاء جابته لعشيقها علشان لما تتصل بيه ويتصل بيها ميبقاش

برقمه اللى مع جوزها"

"تمام سعادتك... المكالمات اللى بينهم بقالها حوالى ٣ اسابيع"

"والله جوزها معاه حق يقتلهم... استعجلى تقرير الطب الشرعى لحد
ما استجوب عادل تانى"

"حاضر... بس هو حضرتك ليه متأكد ان جوزها اللى قتلهم"

"زوجة خائنة وعشيق مقتولين... يبقى القاتل الزوج"

"مش يمكن حد تانى... حرامى مثلا"

"حرامى هيسيب ١٢ الف جنيهه ف دولاب القتل ميجيش
جنبهم... ودهب ولاء اللى كانت لابساه وميته بيه"

"صح سعادتك... ثوانى ابعتهولك"

يخرج المساعد من المكتب... شوية ويدخل عسكرى جايب عادل

"اقعد يا عادل"

"شكرا"

"انا مقدر حالتك... اى راجل ف مكانك هيعمل كده"

رد عادل وهو مستغرب

"يعمل ايه؟؟"

"انك تقتلهم... انا عاذرك"

"اقتل مين؟؟ انا كنت نايم على ودانى ومآمن لها وهى بتستغفلنى"

"اكتشفت علاقتهم امتى"

"من ساعتين... لما قلت حضرتك قلت لى"

”مدحت زميلك من زمان“

”اه...من اكثر من ٦ سنين“

”ومراتك...امتي بدأت تشك ف سلوكها“

”عمري ما شكيت ف سلوكها لحظة..عمري ما تخيلت انها تعمل

كده“

”متجوزين بقالكم قد ايه؟؟وجوازكم كان عن حب ولا تقليدي“

”متجوزين بقالنا ٣سنين ... شفتها قبل ما نتجوز ب٦شهور روحت

خطبتها واتجوزنا وخلقنا ياسين عنده سنتين“

”طول فترة جوازكم لاحظت عليها حاجة غلط“

”لأ...“

وسكت عادل شوية وكمل

”مكنتش مخونها... هي اه كانت بتخرج لوحدها وتسيب ياسين

عند مامتها بس كانت الفترة الاخيرة بتقولى انها بتحب تشتري

لوازم البيت بنفسها وبتحب تنزل تتفرج على كل الجديد وان ياسين

بيتبعها فكانت بتسيبه هناك...يبقى كانت بتنزل تروح له؟“

”هما يعرفوا بعض...قدامك يعنى؟؟“

ورد عادل بمرارة

”ايوه... كام مرة كده جت لى ولاء الشغل وشافوا بعض... ومن

حكاياتي عنه تعرفه... علشان كده كانت عايزة تجوزه اختها“

”تجوزها؟؟“

”ايوه...من يومين قالت لى ان مدحت مش متجوز وانى اشرح له

هيام اختها... العجيب ان مدحت اللى بقاله سنين رافض الجواز

وافق اول ما قتلته...يعنى كانوا متفقين علشان يضحكوا علينا كلنا

ويبقوا قريبين من بعض ومحدث يشك فيهم“

”وهى لما اقترحت عليك الفكرة دى انت مشكتش ف حاجة“

”خاالص...انا قلت قلقانة على اختها وعايضة تجوزها...اصل اختها

مطلقة من سنة“

”وانت ملقتش اى حرج انك تعرض اخت مراتك على صاحبك“

”لا...انا قلتها له بهزار جس نبض ولما لقيت فيه ميل عنده لفكرة

الجواز قلت له على اخت مراتى“

”وسلوك مدحت ايه رأيك فيه“

”بتاع نسوان“

وبص الطابط لعادل باستغراب

”ولما انت عارف انه بتاع نسوان مش غريب انك تقربه لعيلتك“

”هو اى نعم له ف الستات بس عمره ما ضايق واحدة زميلتنا مثلا“

”انما كان مصاحب مراتك“

وخبط عادل بايده ع المكتب من الغيظ

”ازاى قدروا يستغفلونى كده“

نظرات الطابط لعادل كلها شك

"كنت فين من ساعة ما اكتشفت اختفائها لحد ما عرفت الخبر"

"انا طلعت من الشغل الساعة ٢ ونص تقريبا...وزى ما كنت متفق مع

ولاء انى هروح لاختها علشان افاتها ف موضوع مدحت ولو لقينا

منها قبول كنت هقول لاهلها"

"وليه مكنتش هتقول لاهلها على طول"

"ولاء قالت لى اسألها الاول علشان خافت انها ترفض واهلها

يضغطوا عليها"

"العلاقة بين الاختين كانت ازاي"

"عادية زى اى اخوات"

"وليه اختها متقولهاش وتبعتك انت تقولها"

"انا مسألته نفسى السؤال ده ساعتها...بس دلوقتي فهمت"

"فهمت ايه"

"انها تروح له"

"وهى يعنى ملقتش غير الوقت ده"

"وانا ايش عرفنى"

"كمل...روح لاختها؟"

"اه...كنت عندها الساعة ٣ وفضلت عندها ل٣ ونص تقريبا وبعدين

روح البيت...اول ما وصلت وملقيتهاش اتصلت بمامتها"

”كانت الساعة كام”

”٤”

ودخل المساعد

”تقرير الطبيب الشرعى هبيجى بكرة الصبح ياباشا”

وضغط مفتش المباحث على الجرس ونادى العسكرى

”بكرة نكمل التحقيق...رجعه الحجز”

قام عادل مع العسكرى..بعد ماخرج

”بكرة عايز البواب واهل القتيلة”

”حاضر”

فى بيت ناصر...عواطف وهيام قاعدين لابسين اسود

وسط ستات الجيران...كل واحدة بتمسك ياسين شوية وهى

بتتصعب على طفولته ويتمه بدرى...وتدعى على سواق العربية اللى

خلاه يتيتم بدرى

عواطف وهيام يبصوا لبعض... ويعيطوا

ناصر فى اوضته... اتحجج انه تعبان ودخل قفل على نفسه

حط ايده على راسه وهو موطيها وعيط...عيط بحرقة

”انا راجل غلبان وف حالى ومليش دعوة والختمة الشريفة“
”متخافش... انا بتكلم معاك... المهم قولى شفت الست دى قبل كده“
وورا له صور لولاء وهى جثة وصورة عادية
”ايوه... جت للاستاذ مدحت وسألتنى عليه قبل ما نلاقيهم ميتين
بيوم“
”جت امتى بالظبط“

”مش عارف بس تقريبا الساعة ٣... سألتنى عن شقة الاستاذ مدحت
ودليتها عليها وطلعت... ونسيت بقى ياباشا الموضوع ده وتانى يوم
لما لقيت عربية الاستاذ مدحت موجودة وهو مظهرش لا الصبح ولا
الضهر قلقت وخبطت وبلغتكم والباقي حضرتك عارفة“
”اول مرة تشوفها ولا كانت بتيجى له دايم“
”لا الشهادة لله دى اول مرة اشوفها“
”ماشى يا عم سيد... اتفضل انت“

هيام قاعدة بتعيط قدام مفتش المباحث

”شدى حيلك البقاء لله“

”ونعم بالله“

”كنتى تعرفى حاجة عن علاقة اختك بمدحت“

”لا“

”انتوا ليكوا اخوات تانيين“

”لا“

”اللى اعرفه ان الاخوات بيبقوا سر بعض“

”انا مستغربة ومش مصدقة اللى حصل... اختى متعملش كده ابدأ“

”علاقتها بجوزها كانت ازاي“

”كانوا كويسين ومفيش بينهم غير مشاكل عادية زي اي بيت“

”هي كانت متعودة تسيب ابنها معاكم زي يوم ما اختفت“

”لما بيكون وراها مشوار بتسيبه عندنا... بس اول مرة يبات معنا“

”علشان كان بيتفطم“

”مشوار زي ايه؟“

”يعنى نازلة تشتري حاجة مثلا“

”وعادل... اخر مرة شفقيه امتي“

”اليوم اللى اختفت فيه ولاء كان عندي ف السنترال“

”ليه“

”كان بيقولي على زميله يعنى“

”جه امتي وقعد قد ايه وقالك ايه بالظبط“

”جه تقريبا الساعة ٣ وقال ان زميله عايز يتقدم لي ورأبي ايه علشان

سنه كبير شوية عنده ٣٨ سنة وسألني يكلم بابا ولا انا عندي

اعتراض فقلت له ماشي يكلم بابا“

”بس؟؟“

”اه بس“

”مشى الساعة كام من عندك“

”قعد حوالى نص ساعة“

”نص ساعة فى الكلمتين دول بس“

”ما احنا كل شوية حد يدخل السنترال فنوقف الكلام لحد ما

اخلىص مع الناس ونرجع نتكلم تانى“

عواطف قاعدة قدام مفتش المباحث وكل كلامها وهى بتعيط

”انا لحد دلوقتى مش مصدقة انها ماتت ولا انها كانت ف شقة

راجل غريب“

”كانت متعوجة تسيب ابنها عندكم“

”ايوه كانت بتسيب ابنها عندنا وتخرج بس مش من زمان ده يدوب

من فترة قريبة“

”علاقتها بجوزها كان فيها حاجة مش مطبوطة“

”ابدا...كانوا كويسين مع بعض لا عمرها اشتكت ولا عمره اشتكى“

”تفتكرى قتلها“

”ازاى... مش معقول... معرفش“

ناصر قاعد قدام مفتش المباحث

"الحمد لله انها ماتت... لو مكنتش ماتت كنت قتلتها بنفسى"

بص له مفتش المباحث بشك

"انت بتشك فيها من امتى"

"انا كنت واثق فيها...كنت بتضحك عليا وعلى جوزها...ليه تعمل

فيينا كده... كان ناقصها ايه علشان تفضحنا... ربنا ما يسامحها

ابدا"

مفتش المباحث فى المكتب... بي فكر وشكوكه بين ناصر وعادل

وخبط الباب...ودخل المساعد

"تقرير الطبيب الشرعى جه ياباشا...وفيه مفاجأة"

فى جنازة ولاء... الاب واقف ع الدفن مش بيتكلم وحواليه

ناس مشيعين

عواطف وهيام واقفين بيعيطوا

الشيخ بيدعوا لولاء بعد الدفن

كل الموجودين بيأمنوا وراه...ماعدا ناصر...ساكت

وقبل ما يخلص الشيخ الدعاء... مشى ناصر وراح قعد فى عربية

واحد من الجيران

بعد ما خلس الدعاء... وقفوا زمايل ناصر وجيرانه يدوروا عليه

وسألوا عواطف

"فين ناصر علشان نعزيه؟"

وارتبكت عواطف وهى بتدور حواليتها على ناصر

"مش عارفة"

مفتش المباحث فى المكتب... بيّفكر وشكوكه بين ناصر وعادل

وخطب الباب...ودخل المساعد

"تقرير الطبيب الشرعى جه ياباشا...وفيه مفاجأة"

اخذ مفتش المباحث التقرير بسرعة..قعد يقرا

“معقول؟؟”

“مش قلتلك مفاجأة”

“وانا اللي عمال افكر وشكوكى بين ابوها وجوزها ف الاخر تطلع

الوفاة بسبب تسرب غاز السخان”

“والتقرير بيقول ان مفيش شبهه جنائية فى الحادث”

“يعنى لولا تسرب الغاز بالصدفة مكننتش خيانتهم ظهرت وكانت

بترتب انها تجوزه اختها علشان يبقوا قريبين من بعض”

“ربنا كبير واهو اتقلب السحرع الساحر واتفضحوا”

فى بيت ناصر

الستات قاعدة فى العزا

هيام وعواطف قاعدين ... وصوت القران شغال

ناصر قاعد فى اوضته والباب موارب

بيفتح جورنال جابه وهو راجع من الجنازة

واتفاجئ بخبر نص صفحة فى صفحة الحوادث

“زوج يقتل زوجته وعشيقها فى منزل العشيق”

وصورة لعادل واضحة وصور لولاء ومدحت وعليهم شريط اسود على

العين

شاف ناصر الخبر... ومن غير ما يقرأ التفاصيل

قعد يعيط زى الاطفال بصوت على ورمى الجورنال من ايده

عواطف قاعدة...لمحته..وسمعت صوت عياطه

دخلت له وقفلت عليهم

”ايه يا ناصر... صوتك طالع بره... مش كفاية مش راضى تقعد ف

عزا الرجالة“

”مش قادر اورى وشى للناس... فضيحتنا بقت ف الجرايد“

”جرايد ايه؟“

مردش عليها وهو بيعيط

اخذت الجورنال... بصت وشافت الصور...سابتته تانى بسرعة

”مش انت قلت مش عايز حد يحس بحاجة... قعدتك دى تبين

للناس ان فيه حاجة مش طبيعية“

”مش قادر اقعد ف عزاها... مش مسامحها لحد ما اموت“

”والناس اللى بتسأل عليك اقولهم ايه“

”قوليلهم تعبان“

خرجت عواطف من الاوضة...وطلعت تقعد فى العزا

فى اخر اليوم... هيام ماسكة ياسين

عواطف قاعدة... واتنين ستات قاعدين فى جنب

“شفتى ياختى الراجل مظهرش ف عزا بنته ازای”
“مصدوم يايعينى...البت ف عز شبابها وماتت وسابت عيل صغير
حاجو تقطع القلب”
“تقطع قلب ايه...ليه انتى متعرفيش اللى حصل”
“هو ايه اللى حصل”
“مش ولاء كانت بتخون جوزها مع واحد وجوزها لما عرف قتلهم
الاتنين”
“لا يا شيخة متقوليش كده”
“اه والنعمه بجد... ده جوزى شاف صورة جوزها ف الجرايد
ومكتوب انه قتلهم...وان البوليس لقى جثتهم...استغفر الله
العظيم... عربانيين فى الحمام”
“اعوذ بالله... ايه ده...تستاهل الحرق يا شيخة”
“ولا كان يبان عليها ياختى.... انا مصدقتش غير لما شفت صورتها
وعرفتها”
“ربنا يستر على ولايانا...علشان كده ابوها قافل على نفسه”
“ده انا مكنتش جاية العزا لما عرفت موتتها المقرفة دى”
“احنا بنعمل الواجب علشان جيراننا وخالص”
“وشوفى امها...عاملة ولا كأنها تعرف حاجة”
“اومال هتقول للناس”

“تلاقى اختها اطلقت علشان كده برضه...ماهو العرق دساس”
“مالناش دعوة ربنا يسهلهم”

هيام قاعدة وملاحظة ان الناس بتتوشوش وتتكلم ويبصوا لها
وبعد ما كانوا اتنين...بقت الوشوشة بين كل الموجودين

راحت هيام ناحية مامتها
“ماما الناس شكلهم بيتكلموا علينا”
“هو فيه حاجة تستخبي...زمانهم عرفوا وسيرتنا هتبقى على كل
لسان”

“وهنفضل ساكتين لهم كده”
“واحنا ليينا عين نتكلم”
سكتت هيام... وهى بتبص للموجودين بغيظ

وفجأة ظهر عادل على الباب...وهو داخل
“السلام عليكم”
دخل عادل وهو مكشور ومكسور
كل الموجودين بصوا ناحيته
وبدأ الهمس

”مش بتقولوا قتلهم“

”خرج ازای“

”لیکون هرب و جای یقتل اهلها“

هیام وعواطف استغربوا

قامت عواطف سلمت علیه واخذته ف حضاها وعیطت

وقالت له فی ودنه

”حمدالله علی السلامة“

بعد عنها بالراحة

وعلشان تلحقه قبل ما یتکلم

”عمك تعبنا شویة...تعالی ادخله“

دخلته اوضة ناصر...ودخلت معاها...وقفلت الباب وراهم

.....

هیام قاعدة متضايقه من المعزین وهمساتهم ونظراتهم

قامت وقتت

”احنا تعبناکم معنا...کتر خیرکم منجیلکوش ف حاجة وحشة“

وفهموا الموجودین انها بتطردهم...بالذوق

قاموا...وواحدة ورا الثانية

”البقاء لله“

”ربنا يجعلها اخر الاحزان“

وقربت واحدة من هيام وسألتها

”اومال عادل كان فين...محضرش الجنازة ولا ظهر الا دلوقتي“

ردت هيام بضيق

”اناديهولك تسأليه“

سكتت اللي سألتها... ومشيت

قفلت هيام الباب ورا اخر واحدة مشيت وهي بتقول

”يا ساتر...جايين تعزونا ولا تشمتوا فينا وتتكلموا علينا“

.....

لما عواطف دخلت مع عادل لناصر...راحت تجيب ياسين لعادل

ورجعت...اخذ عادل ياسين ف حضنه

اول ما ناصر شاف عادل

”عادل... حمدالله ع السلامة يابنى...خرجت ازاي“

”الله يسلمك يا عمى...خرجت ازاي ايه؟؟انت كنت شاكك اني

اعمل كده“

”ده انت مكنش المفروض تعمل غير كده“

”انا مليش دعوة باللي حصل...ولو كنت اعرف انها بتخونني

مكنتش سبتها على ذمتي دقيقة“

وسألته عواطف بقلب موجوع

”اومال...مين اللى عمل كده“

عادل ”ربنا علشان يفضحهم... ويكشف لى الحقيقة ومفضلش مغفل

كده كتير“

ناصر”فهمنى ايه اللى حصل“

عادل”الطب الشرعى قال انهم ماتوا من غاز السخان محدش قتلهم“

ناصر”وهما فعلا كانوا على علاقة ببعض“

عادل”مش عايزة مفهومية... لقوها ف بيته... قالعة هدومها ف

اوضة نومه... هى وهو عريانين فى الحمام...يبقى كانت عنده

بتعمل ايه“

ناصر زعق وهو بيمسك دماغه

”اسكت يا عادل... خلاص“

وفجأة... وقع ناصر من طوله وهو ماسك دماغه

.....

فى المستشفى.... ناصر على السرير...محطوط له اجهزة كتير

عواطف وهيام وعادل بيسألوا الدكتور

”خير ان شاءالله متقلقوش...هو اتعرض لانفعال شديد؟؟“

عواطف”ايوه“

الدكتور”طيب...اتفضلوا انتم النهاردة وتعالوا بكرة يكون احسن“

هيام”هو مبيردش علينا ليه“

عادل "انا كلمت امى وهبعته يقعد عندهم لحد ما..."

عواطف "لحد ايه؟؟"

عادل "امى هتبقى تشوف لى واحدة من البلد علشان اتجوزها وابقى

اخذ ياسين يعيش معنا"

هيام "بسرعة كده يا عادل"

عادل "على الاقل انا مخنتش"

عواطف "حقك يا عادل محدش يقدر يلومك"

هيام "طيب سيب لنا ياسين يا عادل...متخدوش مننا ..ده هو اللقى

باقى لنا من ريحة ولاء"

عادل "معلش يا هيام... انا خلاص قلت لامى ومرات اخويا وانا

اخذت اجازة وهروح اقعد معاهم هناك"

هيام وهى بتعيط"والنبي يا عادل ما تاخده...سيبه شوية... محدش

يعرف طريقته ولا نظامه بعد ولاء غيرى... هو ميعرفش مامتك ولا

مرات اخوك علشان يقدر يقعد معاهم"

عواطف "معلش يا عادل...سيبه"

عادل "ما انا مسيرى اخده ... مش هيقتد هنا على طول"

عواطف ساكتة وبتفكر

"معلش يا عادل...سيبه لحد ما ربنا يحلها... علشان خاطر انا"

عادل "حاضر... بس هسيبه شوية بس لما اتجوز هاخده"

عواطف "افرض اخدت واحدة ومحبتوش وبهدلته"

عادل "معنديش حل تانى"

عواطف "لا عندى حل تانى"

عادل "الحقيني بيه"

عواطف "تتجوز هيام...مش هتلاقى احن منها على ياسين"

وبصت لها هيام بخضة... وعادل بص لها باستغراب

وكمملت عواطف

"انا مش بغصبكم على حاجة... بس فكروا ف الحل ده... عادل انا
بعتبره زى ابنى وحقه يتجاوز... واحد غيره بعد اللي عملته ولاء
كان مبصش ف وشنا انما هو اصيل ووقف جنبنا"
عادل" انا عارف انكم اتصدمتوا فيها زي ما انا اتصدمت بالطبط...
كفاية اللي حصل لعمى الله يرحمه... انتم ملكوش ذنب"
عواطف" فكر يا عادل فى فكرتى... انا وهيام بقينا لوحدا وياسين
شاغلنا شوية ووجوده بيصبرنا... لو اخدته مننا مش هندخل معاك
ف مشاكل بس هتبقى بتاخذ روحنا مننا... انا خسرت بنتى وتانى
يوم جوزى وراضية بحكم ربنا... بس حفيدى الوحيد مش عايزة
اخسره هو كمان... فكر يا عادل ومتردش عليا دلوقتى"
هيام" كل كلامك لعادل... وانا مليش رأى"
عواطف" انا قلت مش هغصب حد على حاجة... انتى كمان فكرى"
عادل وهو بيقوم
"هقوم انا يا حماتى... كلامك لخبطنى"

عواطف "فكر ورد عليا...وانا هقدر اللي هتقول عليه"

عادل "اللي فيه الخير يقدمه ربنا"

وطلع فلوس من جيبه...وحطها ف ايد حماته

عواطف "ايه ده يا عادل"

عادل "علشان مصاريف ياسين...انتى هترجعي شغلك امتى ياهيام"

هيام "مش راجعة تانى..انا سبتته خلاص"

عادل "طيب...استأذن انا"

عواطف "هستنى ردك يا عادل"

عادل "حاضر"

نزل عادل... وبعد ما نزل وقفلت هيام الباب وراه

"ايه ياما اللي قلتيه لعادل ده...طيب كنتى قلتيلي الاول"

"وانا كنت اعرف انه جاى ياخذ ياسين..انا الفكرة جت لى وقتها

على طول"

"ايه اللي خلاكى تفكرى ف كده ياما مش يمكن موافقش"

"متوافقيش!!! انا خايفة هو اللي ميوافقش"

"ليه"

"ليه... اللي عملته اختك يخليه يكرهها هى واللى جابوها... انا

فكرت ف مصلحتكم ومصلحة اليتيم اللي مالوش ذنب ده"

هيام ساكتة بتفكر ف كلام مامتها...كملت عواطف

”انتى فكرك بعد الفضيحة اللى حصلت حد هيبيص ف وشنا...
الجيران هتلاقىهم بيتكلموا علينا...وانتى مين هيقربلك وانتى اختك
ماتت بفضيحة..هنقول لو واحد ميعرفناش لما ييجى يسأل هتلاقى
الف مين ومين يقولوا ويحكوا... انا وانتى لوحدنا هنبقى من غير
سند يا هيام والدنيا هتطلش فينا والناس مش هترحمنا...انما لو لينا
راجل هيحوش عننا كتير... نيجى للاهم...ابن اختك اللى متعلق
بيكى ومتعلقة بيه ده...افرضى عادل اتجوز واحدة وعاملته يبقى
ذنبه ف رقبة مين... انتى نفسك متأخذنيش يابنتى فرصة الخلفة
عندك قليلة يعنى لو اتجوزتى عادل هيبقى عارف اللى فيها وكده
كده هو مخلف خلاص مش هيذلك زى جوزك الاولانى“
”خلاص ياماما...كفاية كده“

”متزعليش منى...بس احنا اتحطينا فى ظروف لازم نسايرها
علشان الدنيا تمشى...مش هنعاند نصيبنا“
”مكنش اتوقع انك تقترحي اقتراح زى ده“
”ما انا قلت لك ليه فكرت... بس انا عايزة اقولك حاجة...انا
حاسة انك بتفكرى ازاي هنتقبلى جوز اختك يبقى جوزك... انتى
لا اول ولا اخر واحدة تتجوز جوز اختها علشان تربي عيال
اختها... بس فكرى انك هتكسبى ثواب فى وف ياسين وف كل

الحاجات اللي قلتها لك ... وعادل مش وحش... وبرضه مش

هغصب عليكى...عايزة اعرف رأيك”

”انا اتفاجئت اول ما قلتى... بس كل كلامك مقنع اوى

ياماما..حياتنا لوحدنا بعد الفضيحة دى هتبقى صعبة اوى”

”يعنى موافقة”

ردت هيام وهى بتاخذ ياسين اللي نام ف حضنها

”موافقة”

عواطف قاعدة وياسين جنبها

تفتح هيام الباب بالمفتاح وتدخل

تسيب الحاجة اللي ف ايدها على الترابيزة اللي الانتريه

يجرى عليها ياسين...تاخده ف حضنها وتروح تقعد جنب مامتها

”ايه مالك”

”مغيش”

”وشك مقلوب ياهيام..ايه اللي حصل”

”وانا ف السوق لقيت حد بينادى عليا...بصيت لقيت فاروق”

”فاروق مين”

”جوز هدى اللي فوق بتاع المطعم”

”اه افتكرته...ماله”

”جه سلم عليا ووقف معايا... انا استغربت اصل مليش كلام معاه
قبل كده... لقيته قعد يقولى هاتى اشيل عنك ولو عايزة حاجة خدى
رقمى وابقى كلمينى ... طريقته كده مريحتنيش وخصوصا انه قعد
يقولى هاتى اشيل معاكى ويلمس ايدي بطريقة غبية“
”الوسخ... وعملتى ف ايه“

”قلته شكرا بشخط كده ومشيت هعمل ايه يعنى“
”مش قلتك طول ما احنا مالناش راجل هنبقى ملطشة... منه لله
والنبى لاقول لمراته“

”تقولى لمراته... يقوم هو يكذب ويقولها اى حاجة وحشة عليا
والموضوع يكبر والناس تصدق... خلينا ساكتين ياماما مش ناقصين
فضايح“

”طيب اتصل بعادل اسأله ولا اعمل ايه“
”لا طبعا... متتصليش بيه يقول علينا ايه“
”ماهو بقاله النهاردة ٣ ايام من يوم ماكان عندنا لاحس ولا خبر“
”المهم انه سايب لنا ياسين... واحنا ربنا يتولانا بقى“

ورن جرس الباب

”قومى ياهيم شوفى مين“

قامت هيام تفتح... واتفاجئت

”ابن حلال يا عادل... ماما كانت لسه ف سيرتك“

دخل عادل

”ازيك ياحماتي...ازيك ياهيام“

سلم عليهم وعلى ياسين... عواطف فرحانة بمجيئه

”ازيك يا عادل...كنت فين ولا بتسأل“

”معلش ياحماتي... كنت بفكر ف كلامك“

عواطف ”وايه ردك“

هيام بارتباك ”هعملك شاي“

عادل ”لا يا هيام...لازم نتكلم كلنا مع بعض“

قعدت هيام تاني...عواطف مستنية تسمع

عادل ”انا فكرت لقيت ان معاكى حق ف كل كلامك... فيه حاجة

عايز اقولها لكم...انا اتجرحت اوى من ولاء..ولو فكرت ان ولاء

وهيام اخوات هيبقى صعب عليا اوى“

عواطف ”كلنا ف موقف صعب مش انت بس“

عادل ”علشان كده هنحاول ننسى اللي فات...كأنى ببدأ مع هيام

حياة جديدة من غير ماضى وذكريات وحشة... مش عايز افكر اللي

حصلى من ولاء خالص... وحاجة كمان“

عواطف ”خير“

عادل وهو بيبيص لهيام

”هيام موافقة بارادتها ولا غضب عنها“

بصت هيام لعواطف...عواطف شجعته تقول قرارها

ردت هيام بصوت طالع بالعافية

”موافقة“

تنهدت عواطف براحة...وفرحة

فرحانة لان هيكون فيه راجل يحميمهم من طمع وكلام الناس

فرحانة ان بنتها هنتجوز بعد ما امل جوازها كان نُدْر بعد اللي

حصل

والاهم فرحتها ان ياسين مش هيبعد عنها وهتبقى مطمئة عليه

هيام”انا عندي طلب واحد بس“

عادل”أؤمرى“

هيام”مش هسيب ماما“

عادل”شقتى اكبر واوسع وموجودة وجاهزة“

هيام”مش هقدر ابقى مكان اختى ف بيتها“

عادل بضيق”مش قلنا هننسى خالص“

هيام”طيب خلاص...مش عايذة اسيب ماما تعيش لوحدها“

عواطف”والله يا عادل ياريت...انتم تنورونى..ياريت“

عادل ساكت...سألته هيام

”اعتراضك على ايه“

عادل”ماشى ياهيام...براحتك“

عواطف "شوف يا عادل هتجيب المأذون امتى... وتكتبوا الكتاب من
سكات"

هيام "والناس يقولوا علينا ايه... عندهم حزن ورايحين يتجوزوا"
عواطف "الفرح لنا والحزن لنا... السنتم هتقطع بجوازك
وهتشوفى"

اوضة جديدة... قاعدة فيها هيام
بتدخل عليها عواطف
"لسه ساعة والمأذون بييجى... بلاش تلبسى اسود النهاردة"
"هلون ازاي ياماما"
"النهاردة بس... وانتى مش هتخرجى بيه"
هيام ساكتة... راجت عواطف قعدت جنبها
"انا قلبى موجوع يا هيام... بس غصب عنى بحكم بعقلى... الناس
وحشة وانتى شفتى فاروق ومحاولته معاكى... ولسه كنتى هتشوفى
من ده كتير... انا عارفة ان الناس ممكن تقول علينا هما ف ايه ولا
ف ايه... بس كده ارحم بكتير من اللى ممكن يحصل لنا لو مكنتش
الجوازة دى تمت"
مسحت عواطف دموعها وكملمت

“عادل هيبقى جوزك... حلالك... انسى خالص انه كان جوز اختك
علشان تعرفى تعيشى...ومتجيبش سيرتها معاه علشان سيرتها
هتفكره باللى عملته...مع الوقت كل حاجة هتتنسى...ربنا يسعدك
يابنتى ويهدى شرك يارب”

المأذون بيقل دفتره...وبيلم اوراقه
٢ من زملاء عادل بيباركوا له هو وهيام
الجو العام يخيم عليه الحزن رغم انه المفروض فرح
نزلوا الموجودين
هيام قاعدة...وعادل قاعد...سكتين الاتنين
قامت عواطف حضرت عشا
“اتعشوا يا اولاد...وانا هاخذ ياسين ونتعشا جوه وهننام...تصبحوا
على خير”
هيام “وانتى من اهله”
عادل “وانتى من اهله”
دخلت عواطف وياسين اوضتها
عادل “مش هتتعشى”

قامت هيام قعدت ع السفر...وقعد معاها عادل

“مالك ياهيام”

“لا ابداء...مفيش حاجة”

“انتى زعلانة اننا اتجوزنا”

“لا بس يعنى لو من شهر ولا شهرين حد قالى ان كل ده هيحصل

كنت قلت ده اكيد مجنون... ظروف جوازنا صعبة اوى يا عادل”

“لو فضلتى تفكرى ف الماضى واللى حصل واللى كان مش هنعرف

نعيش مع بعض... خلينا نبدأ حياتنا كأن اللى فات ده محصلش...

كأننا لسه بنعرف بعض من اول وجديد”

“ان شاءالله”

مد عادل ايده واخذ ايد هيام وهو بيغير الموضوع

“تعالى فرجينى الاوضة بعد ما اتفرشت”

قامت معاه هيام وفكت التكشيرة اللى كانت على وشها

دخلوا الاوضة

“ايه رأيك؟؟عجبتك”

“اه... مفاجئة حلوة لما لقينا انا وماما الباب بيخبط والراجل بيقولنا

انك باعت اوضة نوم جديدة... لو تشوف ساعتها انا وماما وقفنا

نبص لبعض ازاي...الراجل افتكر العنوان غلط ولسه هيمشى ماما

”صباح النور“

خرجت وراه هيام

”صباح الخير ياماما“

”صباح النور يا حبيبتي...زودي فطار وتعالوا افطروا معانا“

بعد الفطار وعواطف وهيام بيلموا الاكل

”انتى عملتى حاجة ف المطبخ امبارح“

”اه لميت مطرح العشا وغسلت المواعين“

”وده وقته...مسبتليش ليه كل حاجة وانا كنت هقوم اعملهم“

وسمعوا صوت عادل...بينادى على هيام

بصت عواطف لقيته لابس ونازل

عادل”عايزة حاجة“

هيام”لا شكرا...مع السلامة“

رجعت هيام المطبخ لعواطف

عواطف مترددة... وسألتها

”هو عادل رايح فين...مش اخذ اجازة“

”بيقول نازل القهوة شوية“

”انتوا كويسين مع بعض“

”اه الحمدلله“

”طمنينى يا هيام الله يخليكى... انا حاسة انكم مش مبسوطين“
”قلقانة من ايه“
”دخل عليكى ولا لة“

- 6 -

”اه ياماما ... اطمنى والله كل حاجة عادى“
”طيب مالك“
ودمعت هيام
”مخنوقة... مخنوقة اوى ياماما“
حضنتها عواطف... ولما حضنتها زاد عياط هيام
”لالا فيه حاجة اكيد... تعالى احكىلى“
خرجوا قعدوا فى الانتريه... الاتنين جنب بعض
وياسين قاعد قدام التلفزيون بيتفرج
هيام بتمسح دموعها
”مفيش حاجة“
”بتخبى عليا يا هيام... لو محكتيليش هتحدى لمين“
”مسيطر عليا احساس غريب... مستغربة... متضايقه... مش
عارفة... بفتكر ولاء وبابا وحياتنا اللى فاتت وحياتنا دلوقتى...“

حاجات اتغيرت وحاجات اتبدلت وكل ده ليه؟؟ ومين السبب ف
ده كله”

”انتى هتخلينى احس بالذنب”

”انتى ياماما؟؟ ذنب ايه”

”انا اللى عرضت عليكم فكرة الجواز”

”لو مكنتيش عرضتها انتى كان عادل هيقول وانا كنت هوافق

برضه... يعنى انتى خرجى نفسك من اى شعور بالذنب”

”انتى بينتى لعادل كل ده”

سكنت هيام... سألتها عواطف

”بينتى كل اللى انتى فيه ده لعادل؟”

”اتكلمنا شوية بس اتفقنا اننا ننسى كل اللى فات خالص ونبدأ

كأننا لسه بنعرف بعض من اول وجديد”

”عين العقل... انتى مبقتيش صغيرة ياهيام... واللى مريتى بيه اكيد

هيقويكى انك تقدرى تواجهى كل حاجة... وان شاءالله ربنا

ميعيدش اى حاجة من اللى مرينا بيه تانى... مش هتلاقى زى

عادل... عادل بقى جوزك ولازم تحافظى على جوزك وتعامليه بود

مش ببرود”

”حاضر... من غير ماتقولى ياماما انا عارفة ان كلامك صح وخلص

لازم اسلم باللى حصل واتعامل معاه”

”ربنا يهديكم ويسعدكم“

قامت هيام وهى بتغير الموضوع

”ايه هنعمل ايه ع الغدا النهاردة“

”ملكيش دعوة بالغدا... ادخلى انتى روقى اوضتك وظيفى نفسك

علشان لما جوزك يرجع يلاقىكى مستنياه بابتسامه حلوة مش

تكشيرة“

”حاضر“

الباب بيخبط...عواطف ف المطبخ

”هياااااااااا افتحى“

تروح هيام تفتح... ومهى متوقعة عادل

وتتغير ملامح وشها...

”ازيك ياهيام“

”اهلا ياطنط“

”ماما فين“

وتدخل الجارة...وتسمع صوتها عواطف فتيجى من المطبخ

”اهلا يا ام حمدى..اتفضلى ياختى“

”ازيك يا ام ولاء... انا قلت اجى اسأل عليكم“

نظرات الجارة لهيام ... خلعت هيام تلم الروب اللي لابساه وتنتبه
لشعرها المفروود ومكياجها الخفيف
ومن غير ما تدور على حجة دخلت اوضتها وقفلت عليها
حست عواطف بنظرات الجارة واحراج ولاء
"منورة يا ام حمدى... خير ياختى كنتى بتسألنى عليا عايزانى ف
حاجة"
"مستغناش... انا قلت اجى اسأل عليكم... معلىش انا مقصرة من يوم
العزا مجيتلكيش"
"ولا يهملك الدنيا تلاهى"
"وياسين عامل ايه... بيسأل على امه"
"بيسأل... بس علشان صغير هينسى بسرعة... وهيام الله يباركلها
مش سايباه خالص"
"هيام.. اه ربنا يخليها له"
"تسلمى... اقوم اعملك شاي"
وقامت عواطف قعدتها ام حمدى
"لا والله ماتعملى انا لسه شاربة قبل ما جيلك.. اقعدى"
قعدت عواطف
"وابوه... بيبجى يشوفه؟ اصلى شايفاه نازل الصبح كأنه كان بايت
عندكم"

”اه ماهو كان بايت فعلا“

ودبت ام حمدى ف صدرها

”ياللاااااوى يام ولاء...تبيتيه عندك وانتم معاكوش راجل...لالالا

ميصحش“

”لا متخافيش انا عارفة الاصول كويس...عادل هيعيش معنا على

طول لانه اتجوز هيام“

”هيام...قولتبيبيبيبيلى“

”مكئش فيه غير كده علشان خاطر الواد الصغير“

”والنبي ابن حلال واحد غيره كان خاف ياخذ اخت مراته بعد اللي

حصل“

واتضايقت عواطف... كان نفسها تنفجر فى الست المستفزة اللي

قدامها وتقولها سيبيينا باللى احنا فيه...مسكت نفسها على قد

ماقدر

”معلش يا ام حمدى هقوم اشوف الاكل اللي ع النار منتيش غريبة“

وقامت عواطف دخلت المطبخ واتلكعت فيه علشان ام حمدى تقوم

وتزهق

سمعت صوتها بيقرب

”اسيبك يا ام ولاء شكلك مش فاضية“

”زى ما انتى شايفة...معلش مش عارفة اقعد معاكى“

“لا افطروا انتوا... انا مليش نفس دلوقتى”
فرحت عواطف لما شافتهم بيقظروا مع بعض ومحبتش انها تبقى
وسطهم... دخلت اوضتها بعد ماخرجت من الحمام
وكانت شايفة فى المراية عادل وهيام عن باب الشقة

عادل ع الباب“هبقى اكلمك وانا راجع تشوفى محتاجين ايه”
“حاضر”

باسها عادل من خدها قبل ما يفتح الباب...طبطبت هيام على صدره
وهى بتودعه
“تيجى بالسلامة”

فتح الباب ونزل ورجعت هيام تلم الفطار
عواطف حست بالراحة لما شافت علاقتهم بقت كويسة
قامت خرجت من اوضتها والراحة على ملامحها

هيام بتحضر الغدا... وعواطف بتغرف ف المطبخ
سمعوا صوت الباب وعادل بيوصل...وياسين بيجرى عليه

حضروا الغدا...وهما قاعدين بيتغدوا
عادل“مين اللى جاب الجرجير ده”

هيام "انا... ماله؟؟"

عادل "انتي نزلتي"

هيام "ايوه"

عادل "ونزلتي ليه من غير ماتقوليلي... ومقلتلبيش ليه اجيب وانا

جاي"

هيام "انا نزلت جبتي م الشارع اللي وانا وجيت على طول مكنتش

هاخذ اذن يا عادل علشان نازلة ربع ساعة"

عواطف بتحاول تهدي العاصفة اللي على وشك الاقتراب

"انا كنت محتاجة حاجات للغدا يا عادل علشان كده قلتها تروح

تجيب... بس كان لازم تستأذنك... امسحها فيا المرة دي"

هيام "انا مغلطتش وانا مكنتش رايحة اتفسح علشان استأذن الاول"

عادل "وانا مش مقصر في طلباتكم علشان تنزلي انتي... افرضي انا

مش عايزك تنزلي يبقي تقوليلى حاضر وخلص"

هيام "لا مش حاضر وخلص... انت ليه اتحمقت اوى علشان نزلت

وايه مش عايزك تنزلي دي"

عادل "ايه يا هيام... انتي نسيتي اني جوزك وانك لازم تستأذنيني

قبل ماتخرجي م البيت"

هيام "بقولك روحنا الشارع اللي وانا... متحسسنيش اني محبوسة"

عواطف "استهدوا بالله يا اولاد... اعوذ بالله من الشيطان الرجيم"

عادل قام من ع الاكل وهو داخل اوضته
"مفيش نزول م البيت تانى ياهيام...مااااااشى"
وقبل ما ترد زغدتها عوطف
"اسكتى بقى... اسمعى كلام جوزك وبطلى رد"
"مش سامعة هو اللى بدأ ازاي وبيقول ايه"
"حقه... اسمعى كلامه وقومى راضيه بكلمتين علشان يبجى يكمل
غدا"

وقامت هيام دخلت لعادل... وعوطف بتدعى
"يارب اهديهم لبعض"

دخلت هيام لعادل
قعدت جنبه على طرف السرير
"قوم كامل غدا"
"نفسى اتسدت"
"منى؟؟"
"من ردك ياهيام"
"انت بتشك فىا يعادل علشان كده مش عايبنى انزل"
"لا... لو كنت بشك فىكى مكنتش اتجوزتك من اساسه"
"او مال ليه كده"

”كده... مش عايزك تعملى حاجة انا معرفهاش...كلمينى قوليلى
وانا اقولك اه او لأ... وبعدين انا خايف عليكى ومش عايزك تتعبى“
”خلاص متزعلش ياعادل... وبعدين انا مبتعبش ف حاجة ماما
بتعمل الاكل والبيت وانا يدوب براعى ياسين بس“
”كفاية عليكى كده علشان متتعبيش...وبلاش نزول لوحداك تانى“
”حاضر“

”قلتى لمامتك؟؟“

”لأ لسه“

”ليه“

”هننزل انا وانت لوحدا النهاردة نروح للدكتور ولما اجى ابقى

اقولها“

”ماشى“

”ياللا بقى علشان تتغدا“

بالليل... عواطف قاعدة تنعس وهى قاعدة ع السرير

وياسين نايم جنبها

تسمع صوت الباب بيتفتح ويتقفل

”جيتوا يا ولااااااد“

”هيام“ايوه ياماما“

تقرب هيام وعادل من باب الاوضة

تقرب منها هيام وتبوسها

السعادة على وش هيام وعادل...تفرح عواطف على فرحتهم

"أتأخرتوا ليه قلقتونى عليكم"

عادل بفرحة "هيام هتقولك... هو ياسين نام؟؟؟"

عواطف "اهاتعشى ونام لما أتأخرتوا"

عادل "طيب انا داخل اغير هدومى"

مشى عادل...عواطف بتبص لهيام بتساؤل

"عارفة كنا فين؟؟؟"

"مش قلتوا خارجين شوية...كنتوا بتتفسحوا؟؟؟"

"لا كنا عند الدكتور"

"ليه خير"

"مش هتصدقى"

عواطف مش مصدقة اللى تخيلته

"معقول؟؟؟ الفرحة دى وكنتى عندى الدكتور.. معقول تكونى

حامل"

"اه والله ياماما...انا كمان مكنتش مصدقة"

وحضنتها عواطف بفرحة كبيرة

"الف مبروك...الف مبروك يابنتى ربنا يكملك على خير"

”الله يبارك فيكى ياماما... انا شاكة من اسبوع لما حصل
تأخير... قلت مش معقول هبقى حامل بسرعة كده وكنت وقتها
يدوب بقالنا اسبوعين ..قلت يمكن التأخير ده توتر ولا اى
حاجة... الاسبوع ده كله وانا نفسى اتأكد... خفت اقولك تتعشمى
ويطلع مفيش حاجة تزعلى...قلت لعادل النهاردة ساعة المشكلة
بتاعة الغدا...روحنا للدكتور وعمل تحليل دم طلع فيه حمل ولما
قلتلنى اننا متجوزين بقالنا ٣ اسابيع حسب وقال يبقي الحمل حصل
من اول يوم جواز”

”الحمدلله... شفتى ربنا كبير ازاي... المخفى اللى ظلمك وقال انك

مبتخلفيش طلع العيب منه هو”

”الحمدلله ياماما... انا لسه مش مصدقة نفسى”

”ربنا يكملك على خير ويعوضك عن كل اللى شفتيه”

”يارب ”

”عايزة اقولك حاجة ياهيام اعتبريها وصيتى...عشت ولا مت

تحطيها حلقة ف ودنك”

”خير ياماما...قولى”

- 7 -

”اوعى لما تخلفى معاملتك تتغير مع ياسين... انا ان كنت عايشة له

النهاردة مش هعيش له بكرة”

”ربنا يديكى الصحة وطولة العمر...ومعقول ياماما تفتكرى انى ممكن
افرق ف المعاملة“

”لازم انبهك علشان متتعيش ف الغلط وانتى مش اخدة بالك“
”متخافيش ياماما...ياسين اول شفت واول ما شلت مش ممكن اقصر
معاه ابدأ“

”وابقى افتكرى دايمًا انه يتيم وانه لولا وجوده مكنتيش اتجوزتى
عادل اللى ربنا كرمك معاه“
”مش هنسى ياماما متخافيش“

.....

هيام بطنها كبرت بعد شهور
حركتها بقت اتقل م الاول
ياسين بيلعب

هيام”ياللا يا ياسين علشان تستحمى“
ياسين”العب شوية ياماما“

هيام”استحمى قبل بابا ما يبجى وبعدين كمل لعب“
عواطف تيجى من المطبخ على صوتهم

تشوف هيام بتتكلم بالعافية

”مالك يا هيام“

”زهري واجعنى م الصبح“

عادل قام يغير هدومه ... واتعدلت هيام

"وليه مينفعش ان شاءالله"

"عندى معاد مع جماعة اصحابى"

"بقولك تعبانة تقولى اصحابك"

"ايوه ياهيام معاد مهم"

"يتأجل"

"مينفعش"

وخبطت عواطف ع الباب

فتح لها عادل

"مالكم بتزعقوا ليه"

عادل "مفيش حاجة ياحماتى"

وخرج عادل م الاوضة دخل الحمام

قامت هيام من السرير...وعواطف بتسألها

"صوتك على ليه ياهيام"

هيام بتفتش فى جيوب عادل

"مفيش ياماما"

"بتعملى ايه يا بت"

طلعت هيام الموبايل من جيبه...وفضلت تدور فيه

وكررت عواطف الكلام بصوت واطى

”بتدورى على ايه“

”استنى ياما“

قلبت فى الموبايل ولما حسنت ان صوت المياة اتقفل...رجعته تانى

مكانه وراحت قعدت ع السرير قبل ما عادل يوصل

لما دخل عادل الاوضة

”اصل عادل شايف ان اصحابه اهم منى وبيقولى نأجل الدكتور“

عادل”والله ورايا معاد مهم مش دلع“

عواطف”خلاص يا عادل روح انت وانا هروح معاها للدكتور“

بصت هيام لعادل...مستنية رده

”وهو ميغيش معايا ليه...انتى بتقعدى بياسين“

عادل”حاضر يا هيام...اخلى مشوارى ونروح“

عواطف”يا بنتى سيبيه لو وراه شغل وانا اجى معاكى“

هيام”خلاص ياما هو هيبجى معايا“

عواطف”ربنا يهدىكم يالا علشان تتغدوا“

.....

عادل ببليس... وهيام قاعدة معاها ف الاوضة

”لما اخلى مشوارى هتصل بيكى تجهزى واعدى عليكى من تحت

تنزلىلى“

”طيب“

يرن موبايل عادل... ياخذه ويطلع البلكونة
تركز هيام فى المكالمة
"الو... ايوه على معادنا... نص ساعة واكون عندكم... سلام"
دخل الاوضة
"مين يا عادل"
"واحد صاحبى"
"ومالك مرتبك ليه"
"وهرتبك ليه"
"مين صاحبك ده... معاك ف الشغل"
"هو تحقيق ياهيام... مش معايا ف الشغل بس بينى وبينه شغل"
خلص لبس وخرج من الاوضة وهو بيقولها
"ساعتين كده واخلص"

*

عادل وهيام رايعين عند الدكتور
"مالك ياهيام من ساعة ما جيتى وانتى مبوزة"
"كنت فين ومع مين"
"كنت مع ناس بينى وبينهم شغل"

”ناس مين... انا مش عبيطة“

”انتى عايضة مشاكل وخلص“

”لا... انا بحذرك يا عادل يوم ما تفكر انى زى ولاء ممكن تضحك

عليا ولا تخونى تبقى بتحلم وساعتها هقلب الدنيا على دماغك“

واتترفز عادل

”انتى بتهددينى... وبعدين احنا مش قلنا مش هنجيب سيرة اللى

فات... هو كل اللى حصل ده مش كان علشانك انتى“

”علشانى... ليه انت نسيت انك انت اللى كنت ملاحقتى ومأثر عليا

لحد ما بقيت مش عارفة اقولك لآ“

”مش علشان بحبك“

”اللى بيحب حد بيخونوش“

”وانا مبخونكيش“

”طيب قولى ايه حكايات التليفونات اللى بقالها كام يوم دى

ومقابلاتك اللى بتنزلها ودى حاجة جديدة علينا“

”ناس بينى وبينهم شغل ياهيام“

”شغل ايه ده اللى تنزل تقابلهم علشانه بالليل“

”الشغل عندنا كل فترة بيعمل قروض وانا حاليا اللى ماسك

القروض... الناس دى علشان تخلص شغلها بسرعة شوية بيدفعوا

فلوس وانا بقبالهم بره علشان اخذ الفلوس دى بعيد عن الناس“

”بلاش يا عادل“

”بلاش ايه“

”كفاية بقى ذنوب وغلط علشان ابننا اللي جاى“

”مرتب الحكومة ميكفيش حاجة يا هيام...وانا مبفرضش حاجة على

حد انا بمشى امورى“

”لو بتحبينى بجد بلاش... هنعيش على مرتبك وكفاية ان ربنا سترنا

لحد دلوقتي... علشان خاطر بلاش“

”حاضر... علشان خاطر كعمل كل اللي انتى عايزاه“

.....

عواطف بتفتح باب شقتها وداخلة وهى ماسكة ياسين وشايلة بيبي

عادل داخل بيسند هيام... عواطف بتسبقهم تفتح الاوضة

وتحط ادهم على السرير

”على مهلك يا هيام... هاتها يا عادل هنا“

بيسندها عادل وينيمها على السرير

عواطف ” الحمد لله انك ولدتى طبيعى... انا لما لقيت الطلق جالك

وانتى ف السابع كنت هموت م الرعب الواد يدخل حضانة بس

الحمد لله الدكتور قال انه طبيعى“

عادل ”الحمد لله... حمد الله على سلامتك يا هيام“

هيام ”الله يسلمك... هاتيه ياماما عايزة اخده ف حضنى“

عواطف "خدى يا حبيبتي ربنا يخليهولك"

مسكته هيام ودمعت

"ماماااا...انا بقيت ام بجد...ليا ابن منى انا...انا اللى خلفته

وحبيته وهو ف بطنى قبل ماتشوفه عيني "

"ربنا يخليهولك... طبعاً يا حبيبتي ده جالك بعد شوقه سنين"

عادل قعد جنب هيام وماسك ياسين

"شفت يا ياسين اخوك حبيبك...احدمله بوسة"

عواطف "ربنا يخليهولكم...هروح اجيبك تاكلى علشان تشدى

حيلك شوية"

فاتت ٦ شهور بعد الولادة

عواطف نايمه بالليل واخدة ياسين فى حضنها

سامعة صوت دوشة ومش مفسرة

قامت تشوف مين بره

عواطف "هيام؟؟ انتى لابسة ليه؟؟"

هيام بتعيط"ادهم سخن اوى... عادل نزل يجيب تاكسى من اول

الشارع هنوديه اى مستشفى تشوف الحرارة دى من ايه"

عواطف "طب اعملهه كمادات ولا حاجة"

هيام"عملت... واديته خافض والحرارة ٤٠ مبتنزلش"

رن موبایل هیام

"اهو عادل جه ...هنزله... ادعیله یاماما"

"ربنا یشفیہولک ومیخسرکیش فیہ ایدا"

عواطف قاعدة بتبص علی الشبک

تشوف تاکسی نازلة منه هیام وعادل شایل ادهم

تروح تستناهم ع الباب ولما یدخلوا

"ایه یاولاد...طمنونی"

عادل"الدکتور اداله دوا وکتب له علاج ویقول الحرارة هتنزل"

هیام"هدخل احوال ارضعه وانیمه .. یمکن الحرارة تنزل"

دخلت هیام

عواطف"ادخل انت کمان نام قبل ماتروح الشغل"

عادل"تصبحی علی خیر"

عواطف "وانت من اهله"

.....

هیام بتفتح عینیها... شافت عادل بیلبس

"انت صحیت"

"اه لقیئتک نایمة مرضیتش اصحیکى"

هیام بتجس ادهم

بعد اسبوع من الوفاة

قضتهم هيام بنفس قعدتها وسكوتها وطريقتها مع عادل

وبعد ما عواطف نامت جنبها

قامت تتسحب.... ودخلت عند عادل

عادل نايم صاحى... ولما شاف هيام دخلت الاوضة... فرح انها جت

له ... قام لها

"تعالى يا هيام... هشيل ياسين انيمه عند مامتك"

"سيبه... انا جاية اقولك كلمتين وماشيه"

"خير"

"طلقنى"

"اطلقك؟؟؟"

"ايوه طلقنى"

"ليه كده يا هيام... انا عملت لك ايه... انا بحبك ومقدرش استغنى

عنك"

عواطف ... لما حسست ان هيام مش جنبها... قامت تشوفها

ملقتهاش ف الحمام... خرجت تشوفها ف الانترنتيه ملقتهاش

سمعت صوتها بتكلم عادل... واتفاجئت بكلمة الطلاق اللي بتطلبها
هيام... مقدرتش تخبط وكانت هترجع ووقفها بقيت الكلام اللي
سمعته

“وانا مبحبكش ولا قادرة اعيش معاك... ابني مات بسبب
ذنبنا... ربنا بينتقم منا... بسببك ماتت اختي وابويا وابني... انت
لعنة... ابعد عنى”
“انا بحبك وكل اللي عملته كان علشانك”
“انت خدعتنى... مقلتلش انك هتقتل لاء ولما ماتت مقدرتش اتكلم
واقول انك السبب علشان ابني.. لو كنت اتحبست كنت هتفضح
... ابعد عنى بقى انت خلتنى مسلوبه الارادة ومن يوم اللي حصل
بيننا وكل اللي بحبهم بيروحوا منى”

عواطف واقفة مش مصدقة اللي بتسمعه
جريت على اوضتها قبل ما هيام تخرج من الاوضة
عملت نفسها نايمة وغمضت عينيها وهى بتحاول تمسك اعصابها
لحد ما تفكر هتتعامل معاهم ازاي

قام عادل ف معاده الصبح... دخل الحمام وخرج يبصع الانتريه
والمطبخ ملقش صوت حد خالص على غير العادة ان دايم عواطف
بتصحى قبله
بص على اوضتهم شافها مقفولة

دخل لبس ونزل فى معاد شغله

قامت عواطف بعد ما سمعت صوت الباب وعرفت ان عادل نزل
بصت على هيام... شافتها نايمة
قامت دخلت الاوضة اللي ياسين نايم فيها
اخذته ف حضنها وقعدت تعيط
صوت عياطها اللي كتمته طول الليل انفجر ياسين ف حضنها
"مالك يا تيتا"

معرفتش ترد عليه... كل اللي عملته انها بقت تبوسه وتحضنه اكثر
واكثر... لحد ما شافت هيام قدامها
"مالك ياماما"

"بعيط على بنتى اللي ملحقتش احزن عليها علشان تقدرى تتجوزى
وتعيشى مطمئة... بنتى اللي شفتها قدام عينى بتكبر يوم بعد يوم...
بنتى اللي اتخطفنت منى ف عز شبابها.. بنتى اللي اتلطخت سمعتها

ع الفاضى... مش من حقى اعيط على بنتى اللى عشت معاها نص
عمرى واللى كانت اول فرحتى... شوفى انتى بقالك اسبوع قاعدة
عاملة ازاي علشان ابنك مات...اللى لا لحقتى تسمعى منه كلمة ولا
لحقتى يبقى بينك وبينه ذكريات تحرق قلبك لما تفتكريها"
هيام بتعيط...وجريت على حضن مامتها...اللى بعدتها عنها
"سيبيني اكمل عياط...عايزة اعيط على جوزى اللى مات مقهور وهو
غضبان على بنته...بنته اللى لبست تهمة معملتهاش... بنته اللى
اتقتلت غدر من اقرب الناس ليها"
ركعت هيام قدام مامتها وهى بتعيط
"انا عارفة ان ربنا بينتقم منى... انا مافضليش غيرك... اوعى
تغضبى عليا انتى كمان كفاية غضب ربنا... ابوس رجلك يا ماما انا
اللى فىا مكفينى ومش مستحمة...ضميرى بيأنبى وكلامك ده
هيموتنى"
"ياريتك كنتى مُتى...كان اهون عليا من صدمتى فيكى"
"انتى سمعتينى...صح؟؟ سمعتينى وانا بقوله يطلقنى...انا مش
هعيش معاها تانى خلاص...انا فقت من الوهم اللى كان معيشنى
فيه...انا هحكيلك"
قامت وقفت واخذت ياسين وراحت اوضتها
"متحكيليش حاجة"

راحت وراها هيام

”ياماما سامحيني... انا عارفة ان غلطني كبيرة اوى بس خلاص انا

هقطع علاقتى بيه نهائى بعد ما يطلقنى“

”مش كفاية“

”مش كفاية ازاي“

”عايزانى اسامحك بجد... صلحى غلطتك وبرأى اختك وخدى

بطارها“

”عايزانى اقتل عادل؟!؟!!“

بص ياسين لهيام بخضة مع جملتها

انبهت هيام لخوفه بعد ما اتكلمت

اخذته عواطف ف حضنها

”لا طبعاً... هو انا هقولك تصلحى غلط بغلط تانى“

”اومال عايزانى اعمل ايه“

”تبلغى عنه“

”ابلغ عنه؟!؟!?!“

هيام قاعدة ماسكة ف دراع مامتها

عسكرى بيقولهم

”اتفضلوا“

دخلوا للظابط اللي كان بيعتق في قضية موت هيام
وقفوا قدامه... هو مش فاكهم
عواطف "حضرتك مش فاكنا... انا والدة ولاء اللي كانت ماتت في
شقة زميل جوزها... والقضية اتحفطت قضاء وقدر"
الظابط "اه... افكرت... خير يا حاجة"
عواطف بتبص لهيام... هيام ساكتة
اتكلمت عواطف
"بنتي اتقتلت مماتش قضاء وقدر"
الظابط "طيب اتفضلوا اعدوا"
قعدوا... كمل الظابط كلامه
"حضرتك شاكة ولا عندك معلومات مؤكدة... مينفعش نعيد فتح
القضية الا اذا كان فيه جديد"
واتكلمت هيام
"عادل هو اللي قتل ولاء وانا سكنت مضطرة"
عواطف "عادل يبقى جوز هيام حاليا"
الظابط "ياريت تحكيلى كل حاجة بالتفصيل وم الاول علشان اقدر
افهم"
هيام "حاضر"
الظابط "اتفصلى"

هيام قاعدة اوضتها بتعيط... .

جرس الباب يرن

يقوم ناصر يفتح

"اهلا يا ولاء... تعالى ادخلي"

"ازيك يا بابا... عامل ايه"

ولاء تدخل وتقعده وهي بتبص حواليتها

"اومال ماما وهيام فين"

"مامتك بره وهيام فى اوضتها"

"هدخلها"

"هاتى الواد اللى واحشنى ده وخشى انتى لاختك"

ولاء بتفتح الباب على هيام

"هيام حبيبتي عاملة ايه"

تسلم عليها وتاخذها ف حضنها

"انتى لسه بتعيطى عليه"

"مش بيعيط عليه... انا بيعيط على حظى"

"متعيطيش يا حبيبتي بكرة ربنا يعوضك باحسن منه"

"عرفتى انه خطب وهيتجوز قريب"

“اصل نفسيتها تعبانة اوى من بعد الطلاق ولما عرفت ان طليقتها
هيتجوز نفسيتها تعبت اكثر...فبقول يعنى تيجى عندنا تغير جو
بدل قعدتها ف البيت”
“ماشى يا ولاء براحتك”
“ربنا يخليك ليا...بابا سأل عليك بيقول انت بقالك فترة مروحتش
هناك”
“هاجى عندكم اعمل ايه... انا بقعد مع اصحابى شوية لما بتكونى
انتى عند اهلك وخلص”
“براحتك يا حبيبي”

هيام قاعدة مع ولاء وبببترجوا على التلفزيون
ولاء اخدة ياسين ف حجرها
“ولاء”
“نعم”
“شكرا”
“على ايه”
“انك مهتمة اوى انى اخرج من حالتى دى... انا عارفة انى بقبيت
كثيية اوى وانتم كلكم استحملتوني”
“انتى عبيطة يا بت...انتى اختى هو انا عندى اعز منك”

”ربنا يخليكى... انا محرجة من عادل ان وجودى يضايقكم“

”يضايقنا ليه يعنى... انتى تنورينا“

وقطع كلامهم وصول عادل

”سلامو عليكو“

حطت ياسين فى حجر هيام وقامت تستقبل عادل

”حمدالله ع السلامة يا عادل“

”الله يسلمك“

اخذت منه الحاجات اللي جاييها

”هيام جت“

دخل يسلم على هيام

”اهلا يا هيام...منورة“

قامت هيام تسلم عليه

”ازيك يا عادل“

”الحمدلله“

ولاء”هدخل احضر العشا“

هيام”استنى لما اساعدك“

ولاء”لا خليكى انتى ماسكة ياسين وانا هحضر العشا بسرعة“

دخلت ولاء المطبخ

”عاملة ايه يا هيام“

”الحمد لله“

”متزعزعليش ابدآ على حد باعك...انتى لو تشوفى كان بيتكلم ازآى لما
كنت بروح انا وباباكى نتكلم معاه ف تفاصيل الطلاق متفكريش فيه
تانى“

”كان بيتكلم ازآى“

”كان ولا هامه...كل اللى كان بيتكلم فيه انه علشان يطلق بهدوء
تتنازلى عن المؤخر والنفقة...ولما قلنا اننا مش عايزين طلاق قال انه
كده كده هيتجوز“
سكتت هيام...

”مش قصدى اضايك يا هيام بس انتى زعلانة اوى على حد
مايستاهلش والله“

”كنت بحبه وبيننا عشرة مش سهل انساها ف كام شهر“
”معلش مع الوقت هتنسى“

صوت ولاء

”ياللاااااا العشا جاهز“

تانى يوم...عادل صحا ف معاده

لبس وولاء نايمه...كالعادة...ماشى بشويش علشان الناييمين

داخل المطبخ يشرب... خبط فى هيام وهو داخل
اتخضت هيام ورجعت لورا
"متخافيش... انتى صاحية"
"اه انا بصحى بدرى ولما لقيتكم نايمين قلت اعمل كوباية شاي لحد
ما تصحوا"
"اسف انى معملتش صوت... معرفش انك صاحية"
"انا اللي اسفة انى خضيتك... انت نازل"
"اه رايح الشغل... عايزة حاجة وانا جاى"
"لا شكرا... انت مش بتفطر قبل ماتنزل"
"لا ولاء بتبقى نايمة وانا بفطر ف الشغل"
"طب استنى... الشاي خلص واعملك سندوتش تفطر بيه قبل
ماتنزل"
"مش عايز اتعبك"
"لا ابداء... انا صاحية ومش لاقية حاجة اعملها... ثوانى"

عادل قاعد ع السفرة
"انتى مش هتفطرى"
"هستنى ولاء ونفطر مع بعض"
"ولاء لسه بدرى على ماتصحى... اقعدى افطرى معايا"

قعدت هيام...وبدأوا يفطروا مع بعض
واتكلمت هيام وهى سرحانة
"اتعودت اصحى بدرى واعمل الفطار لمحمد قبل ما يروح الشغل"
"هو اللى خسرك يا هيام مش انتى اللى خسرتيه"
"شكرا...كلكم بتحاولوا تخففوا عنى"
"انا بتكلم بجد... اللى يسيب واحدة زيك يبقى هو الخسران"
سكتت هيام... وهى مقدره وقففتهم كلهم جنبها
"شكرا ع الفطار... سلام"
قامت هيام
"مع السلامة"

عادل داخل المكتب...
"صباح الخير"
ردوا كل الموجودين
"صباح النور"
قعد على مكتبه... وهو سرحان
كل تفكيره بيستعيد اللحظة اللى خبط فيها ف هيام وهو داخل
المطبخ
لحظة كانت قريبة منه وف حضنه

“لا طبعا مش احسن”

“خلاص...فكر ”

“ماشى...هو الشغل ده هيبدا امتى”

“قريب...لسه هيجيلي تعليمات”

رجع عادل على مكتبه... وسمع ٢ زميله بيتكلموا

“اعلان رحلة اسكندرية اتعلق”

“احنا فين والصيف فين”

“كلها شهرين ونبقى دخلنا ف الصيف...انا روحتها السنة اللي

فاتت وكانت حلوة اوى”

“ياراجل...طيب شجعتنى اقدم فيها”

“متتأخرش علشان دى بتتلم بسرعة ومبياخدوش عدد زيادة”

“هتكلم معاهم ف البيت واشوف”

بعد ما سمعهم عادل...اتصل على البيت

“الو...ايوه ياولاء...ازيك انتى...لا مفيش حاجة بس كنت عايز

اقولك ان الشغل عامل رحلة اسكندرية ايه رأيك احجز... طيب

هحجز النهاردة... بقولك ايه؟؟ تيجى ناخذ هيام معانا تغير جو؟”

ولاء فى بيتها وماسكة التليفون

"اه والله يا عادل ياربييت... هقولها وارد عليك... مع السلامة"

قفلت ولاء مع عادل... كانت هيام فى المطبخ

"هياااام"

دخلت لها المطبخ

"ايه يا ولاء"

"عادل ببيقولى ان عندهم ف الشغل عاملين رحلة اسكندرية ف

الصيف...ايه رأيك تيجى معنا"

"شكرا يا ولاء"

"شكرا ايه يابنت"

"روحوا انتوا... انا ايه اللى يودينى معاكم"

"تتفسحى"

"انتى هتروحي مع جوزك... انا ايه لازمتى"

"اهو تبقى معايا... انا لو روحت لاهعرف اتفسح ولا استمتع وهفضل

ماسكة ياسين طول الوقت... لو جيتى معنا اهو انا شوية وانتى

شوية ونبقى اسمنا اتفسحنا"

سكتت هيام شوية

"هاااا يا هيام... ماشى"

”ماشى بس اسألئ بابا الاول“

”طيب انا هقوله... عملتى الشورية؟“

”اه حطتها ع النار هاتى ياسين وقومى انتى اعملئ البطاطس“

عادل وولاء وهيام بيقيموا من ع الغدا

هيام بتشيل الاكل مع ولاء

”انا هلبس يا ولاء علشان ألحق اروح بدرئ“

”طيب يا هيام...وانا هتصل ببابا اقوله“

واتدخل عادل فى كلامهم

”رايحة فين يا هيام...انتى لحقتى تقعدئ“

هيام”معلش هبقى اجيلكم تانى“

عادل”مش تمسكى ف اختك يا ولاء...انتى عايزاها تقول علينا

ماصدقنا“

ولاء”ياريت تقعد والله دئ مونسانئ...ماتقعدئ يا هيام“

عادل”خليكى معانا يا هيام...علشان نخرج مع بعض النهاردة“

ولاء”هنخرج؟؟“

عادل”اه نخرج شوية كلنا“

ولاء”خليكى بقئ يا هيام...واحنا نكلم بابا“

هيام”ماشئ“

عادل "تكلّموا باباكم على ايه"

ولاء "على حكاية اسكندرية دى... لازم نستأذن بابا"

عواطف فى البيت... ويرن تليفون البيت

"الو... ازيك يا ولاء... كويسين ياختى الحمد لله... ابوكى موجود

عايزاه ف ايه؟؟ طيب استنى اناديهولك"

"يانا!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! اصر"

جه ناصر من الاوضة

"نعم؟"

"كلم ولاء عايزاك"

اخذ منها التليفون

"اهلا يا ولاء ازيك... وهيام عاملة ايه؟؟ اسكندرية ايه؟؟ امتى ده؟؟"

طيب ماشى... مع السلامة"

عواطف بعد ما قفل

"مين مسافر؟"

"محدث دى بتقولى انهم عايزين ياخدوا هيام معاهم اسكندرية فى

الصيف وبيستأذنوا منى"

"وماله ربنا يخليهم لبعض"

”الساعة كام”

”٦”

”طيب هقوم اهو”

قام واتعدل

”انا نازل تيجي اوديكي عند مامتك”

”اه ياريت”

”طيب البسي... وهروح مشوار ساعة كده واجي نسهر هناك”

هيام رايحة تقعد مع مامتها وباباها والتليفزيون مفتوح

تبص على التليفزيون شافت فيلم ”سلام يا صاحبي”

باباها بيتفرج...وهي سرحانة

افتكرت وهي قاعدة مع جوزها وبينفرجوا على الفيلم

وقاعدين مبسوطين وبيضحكوا

قامت دخلت اوضتها... فتحت الدولاب

مسكت هدومها...وقمصان نومها

دخلت عليها عواطف

”مالك ياهيام”

دخل عادل وقعد

"هو عمى مش هنا"

"لسه مرجعش م الشغل"

وجت هيام من المطبخ

"ازيك يا عادل... ولاء فين"

"ولاء فى البيت... انا جاى اخذك... حضرتى شنطتك"

وبصت هيام لعواطف وعواطف لها مش فاهمين

وكمال عادل

"الرحلة بكرة الصبح... تعالى باتى عندنا علشان نروح الصبح مرة

واحدة... انا جيت اخذك علشان اعملها لولاء مفاجئة"

هيام"بس انا محضرتش شنطتى"

عادل"هستناكى "

عواطف"طب قومى حضرى شنطتك... ربنا يكرمك يا عادل انك

جيت تاخدها بدل ما تجيلكم لوحدها"

عادل شايل الشنطة ونازل مع هيام

هيام ماشية جنبه

"تعالى ناخذ تاكسى من اول الشارع"

"ماشى... ولاء كانت مكلمانى ومقتليش انك جاى"

”انا جيت من نفسى ومقلتلهاش انى جاى“

”ليه“

”مكلمتهاش النهاردة والله ياهيم متضايق منها شوية“

”من ايه بس... دى ولاء بتحبيك اوى“

”بس بحس انها مش فاهمانى ولا انا فاهمها“

”ايه ده ياعادل... اول مرة اسمع منكم الكلام ده“

”انتى بتتعدى معانا وشايفة“

”مش شايفاها مقصرة“

”بالعكس... انا مبحسش بالاهتمام غير لما بتكونى عندنا... انتى اللى

بتقومى بدرى وبتحضرىلى الفطار“

”هتكلم معاها ياعادل واقولها تبقى تقوم لك بدرى لو ده اللى

مضايقتك“

”لا متتكلميش معاها... انا بفضفض معاكى انتى... انا لولا الاحراج

كنت اتكلمت معاكى فى حاجات تانية مضايقتانى منها بس

مينفعش“

سكتت هيام... لما حسنت ان الكلام ممكن يروح لسكة هى مش

عايزاها

”فيه تاكسيات اهى ياعادل“

فى اسكندرية... لما نزلوا من الاتوبيس...وقف مشرف الرحلة يكلم
الموظفين... واسرهم واقفين بعيد
جه عادل على ولاء وهيام
"تعالوا... هما وزعوا على كل اسرة اوضة دابل"
هيام "اوضة واحدة؟؟؟"
عادل "اه"

ولاء "مش مشكلة مش بسريرين يبقى هيام على سرير وانا وانت على
سرير وياسين لو يكفى جنبنا يكفى مش هيكفى يبقى ينام جنب
هيام قربت على ولاء وعادل سابقهم
"ولاء...هنام ف اوضة واحدة ازاي انا اتكسف"
"هنعمل ايه ياهيام... ماهو لو كان ينفع كانوا ادونا اوضتين"

هيام وعادل وولاء فى الاوضة
بيطلعوا هدومهم ويحطوها ف الدولاب
قعدت هيام على طرف سرير
ولاء "احنا هننزل امتى"
عادل "هما قالوا اننا هنطلع نستريح وننام وننزل ع الغدا"
ولاء "اه...ياريت... انا هموت وانام..ياللا يا سوسو"
واخذت ولاء يا سين بعد ما غيرت هدومها وهدومه

طلعت على السرير
ولاء"مش هتنام يا عادل"
هيام"انا هنزل تحت شوية"
ولاء"رايحة فين"
هيام"هنزل اقعده الكورنيش شوية"
عادل"هنزل انا مع هيام ياولاء"
ولاء"طيب... خلى بالك منها لتتوه منك"
هيام"ياعادل خليك... انا هعدى الشارع بس متخافوش...مش هروح
بعيد"

عادل"لا عادى انا مش عايز انا"
ولاء"يالا بقى عايزة انا...ومتتأخروش"

نزلوا عادل وهيام رايعين الكورنيش
هيام اول ما شمت ريحة البحر...فرحت
"الله... حلوة اسكندرية اوى"
"جيتى قبل كده"
"جيت مرة ف اول جوازى"
واقفين علشان يعدوا الشارع...العربيات كتير
هيام واقفة مستنية تعدى

“خلى بالك ياهيام من العربيات”

مسك ايدها وهما بيعدوا الشارع

ارتبكت هيام ... وحست بافتقاد احساس الحب

عدوا الشارع ... وصلوا للكورنيش وكان عادل ماسك ايديها

“تعالى نتمشى شوية”

سحبت ايديها من ايديه ومشيت جنبه

“مبسوطة ياهيام”

“اه... شكرا”

“انا حجزت الرحلة دى مخصوص علشانك”

“علشانى انا؟؟؟”

“اه طبعا... عايز افرحك”

“شكرا يا عادل”

“شكرا على ايه؟؟؟ انا اللي بشرك”

“تشكرنى؟”

“ايوه... مبحسش بالراحة غير ف وجودك”

كلام عادل بيأثر على مشاعرها... نفسها تحب وتتحب تانى

وخصوصا لو حد زى عادل... وافتكرت ولاء

“ربنا يخليك ولاء وياسين”

”بصراحة... انا لما قربت منك كنت بقول ياريتنى شفتك انتى

الاول”

”عادل... مينفعش تقولى كده... ولاء تبقى اختى”

وقفت هيام وهى بتتكلم...

وقف عادل قصادها وهو ببصص ف عينيهما

”انا طول الشهر اللي فاتت مش قادر اشيلك من تفكيرى...

بتوحشيني دايمًا وعمايزك معايا على طول”

”ياعادل انت جوز اختى”

”انتى حاسة بيا ولا لاء”

”ولاء تبقى اختى”

”انا بحبك انتى”

”انا راجعة الفندق”

شدها من ايديها وقفها

”استنى ردى عليا... انا حاسس انك حاسة بيا...فاكرة لما كنتى

بايتة عندنا واتخبطنا ف بعض فى المطبخ...يومها كان نفسى

تفضلى ف حضنى ومسيبكيش ابدا”

”كفاية كده يعادل”

”انا عارف انك حاسة بيا... انا سامع دقات قلبك وشايف الحب

ف عنيكى”

وقبل ما ترد هيام

”قبل ما تتكلمي مش كل ما اقولك حاجة تقوليلى ولاء اختى... ما انا

عارف... انا بتكلم على مشاعرك انتى... حاسة بيا ولا لآ”

”انا راجعة”

جريت هيام قبل ما يلحقها... جريت وهى بتفكر ف كل كلمة

بيقولها

جريت ولمسته ليها سلبت مشاعرها

”يوم ما الاقى حد بيحببنى ومهتم بيا... يبقى جوز اختى... لالا

مينفعلش اسلم مشاعرى ليه... انا اكمل الرحلة دى معاهم علشان

ولاء متاخذش بالها... وبعد كده ابعده عنهم خالص... علشان ميبقاش

فيه فرصة يتعلق بيا ولا اتعلق بيه”

دخلت هيام الاوضة

قامت ولاء

"انتوا جيتوا... انتى لوحدك؟؟ او مال فين عادل"

سكتت هيام مش عارفة تقول ايه لولاء

"واقف مع واحد صاحبه فانا طلعت"

بصت ولاء ف الساعة وقامت

"متأخرتوش... هقوم استمتع بمنظر البحر شوية"

قعدت هيام على السرير

"ما تقومى يا هيام تغيرى هدومك"

"لا انا كده كويسة"

خبط عادل ع الباب... فتحت له ولاء ودخل

عادل داخل بيبص لهيام... هيام بتتجنب النظر ليه

طول اليوم وهما بيتفسحوا.. وهيام بتتجنب الكلام مع عادل

وصلوا بالليل للاوضة

ولاء بتغير هدومها

"الجو حر اوى"

عادل بعد ما لبس هدومه "ياللا يا ولاء اجهزى بسرعة علشان معاد
التجمع كمان نص ساعة... متأخريناش"
ولاء "هدخل بس احمى ياسين... ياهيام لما انادى عليكى ابقى خديه
منى ليسييه لحد ما استحمى انا كمان وهلبس على طول"
هيام "حاضر"
دخلت ولاء وياسين الحمام
هيام قامت ووقفت ف الشباك علشان تتجنب عادل
تبص للبحر... حست بعادل جنبها... الاتنين وشهم بره الشباك
ومش بيبصوا لبعض
"مالك ياهيام"
"مفيش حاجة"
"من امبارح مبتكلمنيش"
"لا عادى ما احنا بنتكلم اهو"
"مبسوطة؟"
"الحمد لله"
"اكثر حاجة بسطاني هنا اننا مع بعض"
"عادل... انت بتعمل كده ليه... بتضحك عليا مثلا"
"واضحك عليكى ليه"
وقرب منها اكثر... وقالها ف ودنها بهمس

سمعت صوت ولاء بتنادى عليها من الحمام... فاقت من ضعفها
وجريت على ولاء

”خدى ياسين منى يا هيام“

اخذت ياسين... قعدت تلبسه وهى مش مصدقة ان ضعفها كان
هيخليها تستلم لعادل... حمدت ربنا ان ولاء نادى عليها قبل
ماتستلم

عادل لما حس ان ولاء قربت تخرج من الحمام بعد خروج ياسين
”انا نازل استناكم تحت“

قالها وهو بيغمز لهيام ويحذف لها بوسة... وقلبها بيدق من التوتر
وتضارب المشاعر

هيام قاعدة ف اوضتها

وبتفتكر لما كانت ف اسكندرية

لما كانوا واقفين ف الشباك وقريبين من بعض

لما كانوا ف الشارع وماسك ايديها

لما كان بيوصلها وبيديها الشنطة وضغط على ايديها من غير ولاء ما

تاخذ بالها وهى واقفة معاهم

فات اسبوعين من ساعة مارجعوا ... مجاش فيهم عادل وكانت ولاء

هى اللى بتيجى مع ياسين بس

عاشت ف حيرة...وطول الوقت بتفكر

"ياترى عادل بيحبنى فعلا ولا لأ... لو بيحبنى...هنعمل ايه؟ لو

بيحبنى كل ده مجاش ليه"

ورن موبايلا وشافت رقم غريب

"الو... مين معايا؟"

"ازيك ياهيام...انا عادل حد جنبك"

"لا مفيش حد...انت بتتكلم منين"

"من تليفون ف الشارع... انتى وحشتينى اوى وانا مقدرتش

مكلمكيش كل ده"

سكنتت ومعرفتتش ترد... كمل هو

"انا حاولت انساكى ومقدرتش"

"مينفعش يا عادل...مينفعش خالص علشان ولاء"

"انا مش بطلب منك حاجة غير انى اعرف انتى بتحبينى ولا لأ..."

كفاية انى اشوفك وابقى قريب منك وانا عارف انك بتحبينى زى ما

بحبك...ده اللى هيخلينى افضل مع ولاء علشان ابقى قريب منك..

انما لو مش بتحبينى هبعد عنكم خالص... مش هقدر تفضلى

قصادى وانا عارف انك مش بتحبينى"

”لو مكنتش ولاء اختى مكنش ده بقى حالنا“
”انتى بتفكرى فيها ومحدث بيفكر فيكى غيرى... انا نفسى اشوفك
وخايف الايكي تصدينى ولا مشوفكيش زى ما طول الفترة اللي
فاتت مبتجيش عندنا“
”لا... تعالوا“

هيام ف اوضتها... سمعت صوت جرس الباب... وصوت ولاء
وعادل
قامت بسرعة وفرحة... بصت فى المراية
غيرت هدومها وحطت ميك اب خفيف وطلعت لهم
سلمت عليهم... وقعدت معاهم
كانت فرحانة بوجود عادل ... اهتمامه بيها باين
عواطف وناصر شايقين ان اهتمامه بيها تابع من حبه لولاء
قعدوا وسهروا عندهم
وهما ماشيين... وقفت هيام تبص عليهم وهما ماشيين مع بعض
مروحين بيتهم
دخلت قفلت عليها اوضتها... وقعدت تعيط وهى بتفكر

”اخذتى ليها بيتها وجوزها حتى لو مش بيحبها بس ف الاخر
بيروحو مع بعض وبيتقفل عليهم باب واحد...حتى ماما وبابا
بيبقوا مع بعض وانا لوحدى ...محدث حاسس بيا وانا شايلة هم
غيرى ليه... فيها ايه لما احب واتحب... انا مش هعمل حاجة غلط
انا بحب الشخص الوحيد اللى حبني“

فاتت شهور وكل العلاقة بين هيام وعادل مكالمات متباعدة ... او
كلام سريع لما يشوفوا بعض ف وجود الاهل
وف يوم كانت هيام بايتة عندهم... وكالعادة لما بتكون هناك بتقوم
الصبح بدرى تحضر الفطار لعادل
”هيام مش هينفع كده مش بعرف اشوفك ولا اقعد معاكى“
”ما احنا بنشوف بعض اهو... ودى اهم حاجة“
”لا كده صعب حتى التليفون مبعرفش نتكلم فيه“
”طيب اعمل ايه“

”قولى لباباكي انك عايزة تشتغلى... لما تشتغلى وتكونى بتخرجى
هنعرف نشوف بعض اكثر من كده“
وسمعوا صوت ولاء قايمة وخارجة م الاوضة
”عادل...انت لسه منزلتتش“
عادل”اه بقطر ونازل اهو“

ولاء" ربنا يخليكى يا هيام... بتتعبنى نفسك ليه كنت صحينى

يا عادل"

عادل" محبتش اقلقك... يالا هقوم انا... بقولك ايه يا هيام هبقى

اتكلم انا مع عم ناصر فى الموضوع اللى كلمتيني فيه"

بصت لهم ولاء بتساؤل

"موضوع ايه"

عادل" هيام عايزة تشتغل علشان زهقت من قعدة البيت"

ولاء" وبابا هيوافق"

عادل" علشان كده هيام طلبت منى اكلمه"

ولاء" عايزة تشتغلى ليه"

هيام" زهقت يا ولاء محبوسة من بيتنا لبيتك هنا ولا بروح ولا باجى"

ولاء" ربنا يخليك يا عادل... كلمه وخليه يوافق"

.....

هيام قاعدة ف السنترال لوحدها

لقيت عادل داخل لها

"صباح الخير... مبروك الشغل الجديد"

"عادل!! ايه المفاجئة الحلوة دى"

"معقول اول يوم شغل ليكى.. مجيش اباركلك واطمن عليكى"

"شكرا... انا مبسوطه اوى ان بابا وافق انى اشتغل"

”مكنتش هسيبه غير لما يوافق... كده اعرف اشوفك ونبقى

براحتنا... وحشتيني”

”ما احنا كنا مع بعض امبارح”

”برضه وحشتيني”

ورن تليفون عادل

”الو...ايوه يا مدحت.. طيب انا جاى مع السلامة”

”شفتى زوجت م الشغل علشان اجيلك”

”مين اللى اتصل بيك..مديرك؟”

”لا زميلى ف المكتب كلمنى بيقول فيه تفتيش”

”كتر خيره اكيد صاحبك اوى”

”لا...هو زميلى عادى...انا قلت له انى مش هزوغ علشان كده لما

لقى فيه تفتيش اتصل بيا... اسبيك انا بقى.. واديني رقم ابقى

اكلمك عليه هنا غير رقمك”

كتبت هيام رقم ف ورقة

”الرقم ده هبقى اكلمك منه طول ما انا هنا”

اخذ منها الورقة

”طيب...اشوفك بالليل... اجيبلك حاجة معايا”

”اه...عايزة حاجة”

”عايزة ايه؟”

”متتأخرش“

قبل الحادثة بشهرين

هيام راجعة من الشغل... باباها بيفتح لها

”كويس انك جيتي ياهيام قبل ما ننزل“

”تنزلوا فين بابا“

عواطف خارجة من الاوضة لابسة

هيام”ايه ياماما لابسة اسود ليه“

عواطف”فاكرة وسام صاحبة اختك“

ناصر”بنت عثمان صاحبي“

هيام”ايوه مالهم دول يعنى“

عواطف”امها ماتت الصبح ورايحين نلحق العزا“

هيام”دلوقتي؟؟ ماتستنوا لباليل“

عواطف”ميصحش... بدل عرفنا يبقى نروح على طول..مش كفاية

مروحناش الجنازة“

ناصر”اتصلى بولاء شوفيها اتأخرت ليه“

هيام”هى ولاء رايحة معاكم“

عواطف”اه“

عواطف بتتصل بولاء... ودخلت هيام تغير هدومها

عواطف "ولاء" قرّبت م البيت... الغدا عندك يا هيام"
هيام "ماشى ياماما"

هيام بتتغدا... جرس الباب يرن

تدخل ولاء

ناصر "أتأخرتّى ليه يا ولاء انا لابس من بدرى"

ولاء "انا لقيت تاكسى بالعافية يا بابا البلد زحمة اوى"

عواطف "وعادل فين؟؟"

ولاء "لما اتصلت بيه قلت له اننا رايعين العزا قال هيبقى يخلص

مشاويره ويبجى على هنا"

هيام "ما تستنوا اتغدا واجى معاكم... ولو انى معرفهمش"

عواطف "انتى متعرفيهمش وكمان جاية م الشغل تعبانة"

هيام "انا فعلا هموت وانام"

ولاء "ده انا كنت هسيب ياسين معاكى"

هيام "سيبيه طيب"

ولاء "لا خلاص بدل هتنامى ومش قادرة اخده معايا احسن"

نزلوا كلهم.. وخلصت هيام الغدا ودخلت تنام

وهي نائمة سمعت جرس الباب... بصت ف الساعة لقت فات ربع

ساعة من ساعة ما دخلت تنام

"هما نسيوا حاجة ولا ايه؟؟؟"

قامت تفتح

"عادل!!!!!!!"

دخل عادل وقفل الباب وراه

"انت ... هما ..."

"ايه مالك متلخبطة كده ليه"

"محدث هنا"

"ليه هما نزلوا امتي"

"من ربع ساعة"

"طيب استناهم"

"لا مينفعش"

"ليه"

"كده... لو جم واحنا لوحدنا شكلنا هيبقى ايه"

وبصت لنفسها وهي بهدوم البيت

"عادل انزل دلوقتي"

قام عادل

"طيب ممكن ادخل الحمام الاول"

”اتفضل“

دخل عادل الحمام وهيام مستنياه... لما خرج شافته واقف على باب

اوضتها

”انت واقف كده ليه“

مردش عليها... ودخل اوضتها

راحت على باب الاوضة

”انت دخلت اوضتي ليه... لو حد جه وانت هنا..“

شدها من ايديها جوه الاوضة وقفل الباب عليهم

عادل وهيام على باب الشقة

”انزل يا عادل قبل ما حد ييجى“

عادل وهو يقرب منها اوى

”هتيجى تباتى معانا النهاردة“

”لا“

”ليه“

”كفاية اللي حصل النهاردة... نعتبرها غلطة ومنكرهاش تانى“

”نبقى نتكلم بعدين ف الحكاية دى“

”لا يا عادل... ولا بعدين ولا قبلين... انا مش عارفة ازاي استسلمت

كده... اللي حصل حصل ومش هيتكرر تانى“

”ماشى... انا نازل وهبقى اجى لما ييجوا“

”مش هجيب سيرة انك جيت اصلا“

”لا بالعكس هتقول انى جيت ومدخلتش... علشان لو حد من

الجيران شافنى ولا حاجة وقالهم ببقى احنا ف السليم“

”طيب“

خرج عادل من البيت... وقفلت هيام الباب وراه

هيام وولاء وعواطف قاعدين ف الاوضة

ولاء"مالك ياهيام"

هيام"مالى؟؟؟"

ولاء"قاعدة سرحانة من ساعة ماجينا"

عواطف"حصل حاجة النهاردة ياهيام"

هيام"حاجة ايه؟؟مفيش حاجة"

ولاء"مضايقة من حاجة"

هيام"وهتضايق من ايه ياولاء... هو الواحد علشان قاعد ساكت يبقي

فيه حاجة"

وقامت هيام من معاهم راحت البلكونة

عادل شايفها وهى معدية وهو قاعد يلعب طاولة مع ناصر

قامت ولاء وراها... وعادل مش فاهم ف ايه؟

"هيام انتى زعلانة من ف حاجة"

"لا"

"طيب مالك"

وعيطت هيام واخذتها ولاء ف حضنها

"مفيش مخنوقة بس شوية"

عادل بيتابعهم بنظرات من تحت لتحت وهو مش فاهم حاجة

"ثوانى ياعمى وهكمل"

"رايح فين"

"اقول لولاء حاجة"

قام عادل ودخل لهم البلكونة

"مالكم"

ولاء "معرفش هيام مالها"

عادل "مالك ياهيام"

هيام "مفيش حاجة"

عادل بيغمز لولاء تسيبهم... خرجت ولاء

"ايه ده ياهيام انتى هتخليهم يحسوا"

"انا مش قادرة ابص ف وش ولاء... لما رجعوا حسيت انى غلطت

اوى ف حقها"

"روحي قوليلها احسن"

"اقولها!!!"

"اعملك ايه... انتى هتبينى وبتقولى ياللى متعرفش اعرف"

"اللى عملناه ده غلط اوى"

"وموطية صوتك ليه... ماتعليه وخليهم يسمعوا"

”ايه الطريقة دى يا عادل“
”قولى لنفسك... انسى خالص اللي حصل... انا هدخل اقولهم انى
كنت بشوف مالك وانتى متضايقه علشان واحدة صاحبتك قابلتك
وكلامها ضايقتك وخالص“
”طيب“

دخل عادل... وقعد مع ناصر
جت ولاء وعواطف عليهم وكانت هيام لسه ف البلكونة
ولاء”قالت لك حاجة يا عادل“
ناصر مستنى رد عادل
”اه...هى قابلت واحدة صاحبتها وضايقتها بالكلام شوية“
عواطف”ضايقتها ازاي؟“
عادل”بنقول قعدت تلحق عليها شوية بالكلام... ومكنتش عايزة
تقولكم علشان محدش يتضايق“
ناصر”كويس انها قالت لك وطمنتنا“
ولاء”هو عادل كده... كل الناس بتحبه وتحب تتكلم معاه“
عواطف”ربنا يكرمه يارب ويخليه... اهى هيام زى اخته برضه“

عادل فى الشغل مع مدحت

”ايه الاخبار يا مدحت“

”اخبار ايه؟؟“

”مفيش شغل قروض قريب الحكاية ناشفة اوى“

”مفيش اى اخبار جت لى خالص“

”وبعدين...ده انا محتاج للفلوس اوى“

”ادينا اهو مستنيين“

”مدحت...هو انا ممكن اطلب منك طلب“

”خير“

”محتاج هالاف جنيه امشى بيهم نفسى“

سكت مدحت شوية...كمل عادل

”اول ماييجى شغل قروض هتاخذهم على طول...انت عارف عندى

بيت وولد ومحتاج الفلوس“

”ماشى يا عادل...عدى عليا ف البيت بالليل وخذ الفلوس“

”متشكر اوى يا مدحت...هبقى اكلمك وانا جاى تقولى العنوان

بالظبط“

وقام عادل قعد على مكتبه...وبعد ساعتين...وقرب انتهاء اليوم

وبعد ما اغلب الموظفين مشيوا بدرى

اتفاجئ بدخول ولاء وياسين

”السلام عليكم“

وقام عادل

”وعليكم السلام...ايه اللي جابك ياولاء فيه حاجة؟“

سألها وهو بيحط لها كرسي قدام مكتبه

”لا ابدأ...كان فيه حملة تطعيم روحت طعمت ياسين وجيت نروح

مع بعض“

مدحت بيبيص لياسين وياسين راح لمدحت

مدحت ببلاعب ياسين وبيبوسه

عادل”ياسين ابني وولاء مراتي...مدحت زميلي“

ولاء”اهلا وسهلا“

مدحت”اهلا بيكي... كده يا عادل مخبي عننا العسل ده“

مدحت كان ببلاعب ياسين وياسين بيلعب معاه

عادل لولاء بصوت واطى

”فيه حاجة بجد“

”لا والله مفيش...انت متضايق اني جيت“

”لا وهتضايق ليه..هقوم معاكى اهو“

عادل لمدحت”هقوم انا يامدحت..مش عايز حاجة منى قبل ما

امشى“

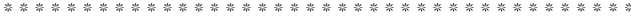
مدحت”استنى هقوم واقفل المكتب انا كمان...واوصلكم بالمرّة“

عادل”لا متتعيش نفسك... احنا على معادنا بالليل“

مدحت "ان شاء الله"

ولاء وهى خارجة مع عادل من الشغل
"مدحت صاحبك ده شكله بيحب الاطفال اوى... اخدت بالك قعد
يلاعب ياسين ويكلمه ازاي"
"اه اخدت بالي"
"هو ولاده قد ايه"
"معندوش عيال"
"يا عيبيبيبينى... ربنا يديله تلاقيه نفسه يخلف... هو متجوز من
زمان"
"هو مش متجوز اصلا"
"انا افكرت متجوز ومبيخلفش... اصل شكله كبير شوية"
"مش اوى يعنى هو عنده ٣٨ سنة بس دايمًا يقول مبيحبش تقييد
الحرية علشان كده متجوزش"
"ربنا يرزقه ببنت الحلال"

*

عادل تحت بيت مدحت... بيتأكد من رقم العمارة

بيسأل البواب

”لو سمحت شقة الأمدحت فين؟“

”تعالى اتفضل انا كنت طالع له“

عادل واقف قدام باب الشقة والبواب بيخبط

مدحت بيفتح

البواب ”سلامو عليكو يا الأمدحت...الحاجات اللي طلبتها اهي

والباقي ٣٢ جنيه“

مدحت ”اهلا يا عادل اتفضل... خليههم علشانك يا سيد“

سيد ”شكرا يا الأمدحت...لو احتاجت اى حاجة انا قاعد تحت“

مشى سيد ودخل عادل مع مدحت شقته

”اتفضل يا عادل...اعملك شاي ولا اجيبلك حاجة ساقعة“

”منتعشب نفسك مفيش داعى“

”لا ازاي...ثوانى“

دخل مدحت المطبخ

عادل بيبيص حواليه مبهور بالشقة وفخامتها اللي باينة ف كل

حاجة فيها...ديكور..عفش...تحف... تابلوهات... سجاد

جه مدحت بصينية حاجة ساقعة

"شقتك حلوة يامدحت"

"شكرا"

"عايز اسأل سؤال ومحرج"

"اتفضل"

"انت ليه متجوزتش مع انك ماشاءالله يعنى باين عليك مرتاح"

"علشان انا متكفنيش ست واحدة"

"ربنا يديك الصحة"

"هههههه اقصد يعنى بمل بسرعة... مش عايز افضل مع واحدة

بس انا كده براحتي كل ماتعجبني واحدة افضل معاها شوية ولما

ازهق خلاص يبقى فيه غيرها"

"على رأيك مفيش احسن م الحرية"

"هقوم اجيبلك الفلوس"

"ماشى... ممكن بس ادخل الحمام"

"اتفضل... من هنا"

عادل فى الحمام...بيغسل ايده

بيبص حواليه

"انا قلت لك ... غلطنا مرة مينفعش نكرر الغلط تانى... انا بقالى
شهر من يوم اللي حصل وانا قرفانة من نفسى... غلطنا كبيرة اوى
يا عادل ولازم نوقفها مش نستمر فيها"
"والحب اللي بيننا"
"مش كل حب بيكمل"
"يعنى ايه"
"يعنى كفاية اوى اللي وصلنا له"
"بقى كده يا هيام... بتتخلي عنى وانا بحبك"
"مش قادرة استمر فى الغلط ده... ياريت علاقتنا ترجع زى
الاول... انا اخت مراتك وانت جوز اختى ويس"
مشى عادل وهو متترفز من غير ما يرد عليها
بعد ما مشى... حست انها ارتاحت لما قالت له كده

.....

قبل الحادثة بـ ٢٥ يوم
عادل طالع على سلم عمارة بيجرى
دخل معمل تحاليل... شاف هيام
"فيه ايه يا هيام مالك"
هيام بتعيط
"مصيبة يا عادل... مصيبة سودة"

”مصيبة ايه؟؟ انتى اول ما اتصلتى بيا جيت على طول... انتى
بتعملى ايه هنا“

”بتأكد... انا حامل... حامل.. شفت المصيبة اللي اتحطينا فيها“
”اهدى ياهيام الناس هتاخذ بالها“

”اهدا ايه؟؟هقول ايه لبابا وماما وولاء لو عرفوا“

”انا بس عايز افهم... حامل ازاي“

”والله؟؟ حامل ازاي؟؟؟ اسأل نفسك“

”مش انتى مبتخلفيش“

”ايوه...قعدت سنتين متجوزة مخلفتش وعلشان حظى الاسود مرة

واحده معاك ابقى حامل...شفت حظ اسود من كده“

اخدها من ايدها وخرجوا من المعمل

”متخافيش“

”مخافش ايه؟؟ انت ايه البرود ده... هتفضح وانت تقولى

متخافيش... انا لا بروح ولا باجى لوحدى يعنى لا اقدر ارواح انزله

ولا اقدر اسكت“

”سيبىنى افكر ياهيام...انتى عمالة تولولى كده مش مديانى فرصة

”افكر“

”ماهو انت لو واحد تانى كنت هقولك لازم تتجوزنى...انما مينفعش

خالص... انا مش عارفة ايه الحل“

”سيبيني كام يوم افكر“

”والله يا عادل لو اتخليت عنى لهيبقى عليا وعلى اعدائى“

”طيب عايزانى اعمل ايه؟“

”انا معرفش... انا عايزة اخرج من المصيبة دى وخلص“

”طيب... روحى انتى علشان متتأخريش وانا هحاول الاقى حل“

بعد يومين... عادل عند هيام ف السنترال

”هيام انا خلاص لقيت الحل“

”الحقنى بيه“

”انا هطلق ولاء واتجوزك“

”ازاى يعنى... ازاى بابا هيوافق ومتقوليش نتجوز من وراهم“

”لا انا عندى فكرة تخلى باباكي يوافق على جوازنا... ونبقى نتجوز“

”ونبعد خالص ونرجع البلد عند اهلى وانقل شغلى“

”ايه هى الفكرة دى؟؟“

”هشكك فى ولاء واتهمها بالخيانة علشان اقدر اطلقها وابقى مظلوم

قدام باباكى ويوافق على جوازنا”

”خيانة... ولاء؟؟ لا مش هينفع لان ولاء عمرها ما تعمل كده ولا

حد يصدق انها تعمل كده”

”ماهو لو محصلش كده كل حاجة ممكن تتكشف”

سكتت هيام

”مفيش حل تانى”

”بصى ياهيام... ملكيش دعوة انتى بأى حاجة وخليكى بعيد بس

اللى اقولك عليه تسمعيه وتنفيذه علشان نعدى من الموضوع ده”

”ازاى يعنى”

”مش انتى عايزانى اخلصك من المشكلة دى... انا هخلصك بس زى

ماقلتلك اللى اقولك عليه اسمعيه”

”حاضر”

”فرجت يا عادل“

”خير“

”فيه شغل قروض كمان اسبوعين تلاتة... لسه هينزلوا التعليمات

بس قلت اقولك“

”حلو اوى الكلام ده... ماتيجى نزود الفيزيتا شوية“

”ليه“

”يعنى المصاريف بقى وكده“

”خلينا مداريين يا عادل... لو طلباتنا زادت الناس هتتكلم وهنتعرف

وممكن الشغلانة كلها تطير من ايدينا“

”اللى تشوفه يا ريس“

رجع عادل على مكتبه وهو بيبيص لمدحت ف سره

”ماهو انت مش محتاج وعندك اللى يكفيك ويفيض هتحس بواحد

زبي ازاي“

عادل ماشى فى الشارع... على يمينه محلات موبايل

دخل محل منهم

”سلامو عليكو“

”وعليكو السلام“

”عايز خط لو سمحت“

”تحت امرك فيه ارقام مميزة وارقام عادية“

”عايز رقم عادى“

يطلع البائع مجموعة خطوط

”اتفضل اختار الرقم اللي يعجبك“

يختار عادل خط من ضمن الخطوط

”هاخد ده“

”البطاقة لو سمحت“

ويطلع عادل بطاقة ولاء

”اتفضل“

يكتب البائع عقد الخط باسم ولاء ورقم بطاقتها

”اتفضل“

”شكرا...فيه تليفونات مستعملة“

”اه...عايز حاجة معينة“

”لا اى نوع المهم يكون شغال كويس“

”دول اللي عندى دلوقتى“

طلع البائع ٣ موبايلات...اختار عادل واحد منهم

”بكام ده“

”٣٥٠ م الاخر“

”ماشى هاخده“

اخذ عادل التليفون...حط فيه الخط...دفع الفلوس وخرج م المحل

عادل ماشى ف الشارع... وقف على جنب
طلع تليفونه...سجل رقم ولاء على الرقم الجديد...واتصل بيها

ولاء فى المطبخ... يرن موبايلها
"الو"

عادل فى الشارع

"الو...ازيك"

"مين معايا"

"معجب"

"معجب بمين يا حيوان يا متخلف...ناس فاضية بلاش قرف"

وقفلت الموبايل وهى متنرفة...رن الموبايل تانى

شافت الرقم... فتحت وقفلت بعد ثانية

"اتصل تانى وربنا لاضيعلك الرصيد"

عادل داخل البيت... وولاء ف المطبخ

"جيت يا عادل...حمدالله ع السلامة"

”الله يسلمك... ياسين فين“

”نام من شوية... هحضر الغدا حالا“

”طب بسرعة علشان جعان اوى“

دخلت ولاء المطبخ ودخل عادل الاوضة بغير هدومه

راح على شنطة ولاء بعد ما سمع صوتها ف المطبخ

رجع البطاقة مكانها... وغير هدومه... واخذ التليفون الجديد واتصل

بيها وحط التليفون ف جيبيه

ولاء سمعت موبايلها بيرن... شافت الرقم

”عاهادل“

راح لها عادل

”ايه يا ولاء مالك“

”الرقم ده بيعاكسنى بقاله ساعة تقريبا... رد عليه يمكن لو سمع

صوت راجل يتلم شوية“

”لا ردى انتى“

”ارد انا“

”اه ردى انتى بسرعة“

وردت ولاء”الو“

طلع عادل التليفون من جيبيه

”كده معرفتيش صوتى و شتمتيني“

وضحكت ولاء

”اخص عليك يا عادل... كده بتعمل فيا مقلب“

”مقلب ايه بس هو انتى اديتيني فرصة... اتصلت بيكى تانى فضلتى

تقفلى كل شوية فسكتت“

”ما انا اعرف منين... واحد بيقولى معجب مستنى منى ايه“

سجلى بقى الرقم ده عندك“

”ورقمك فين“

”موجود... وده رقم جديد.. متديهوش لحد“

”ليه“

قرب منها ومسك ايديها باسها

”انا حاسس ان حياتنا بقت روتينية اوى... فكرت نعمل اى حاجة

جديدة ومختلفة“

”مش فاهمة ايه علاقة ده بالرقم الجديد“

”مش الرقم بس... حياتنا كلها هنجدها.. انا نفسى ف رومانسية

الخطوبة“

ولاء ساكتة وكل تعابير عدم الفهم على وشها

قعدها على الكنبة وقعد جنبها

”بصى يا حبيبتى... عارفة احساس البنات اللى بيحبوا من ورا اهلهم
وبيجرخوا يقابلوا اللى بيحبوهم من ورا الاهل... ومكالمات مدارية
ورسائل حب”

ولاء لا بتقول اه ولا لأ... بتحاول تفهم

كامل عادل

”اهو انا جبت الرقم ده علشان يبقى ليكى لوحده... محدش يعرفه
غيرك... وعازين نبقى نخرج نعيد مشاعر الخطوبة من اول وجديد
لوحدها... يعنى تيجى تقابلينى كأنك خارجة من ورا اهلك”

”والنبي ده اسمه كلام... ابقى مراتك واخرج اقبلك من ورا اهلى”

”كده يا ولاء بتسخرى من مشاعرى”

”اسفة والله مقصدش خالص”

”انا حايب كده... بدل ماتفرحى انى جيت اعيش احساس ده

معاكى بدل ما اعيشه مع حد تانى”

”حد تانى ايه... لا طبعا انا اعمل كل اللى تحبه ويفرحك”

”طب الاكل ايه نظامه... انا جعت”

”هسخنه تانى... الكلام اخدنا... حالا يكون جاهز”

ولاء فى البيت... وعادل لسه مرجعش ف الشغل

رن الموبايل برسالة... فتحتها

بياخدوا الفلوس وبيكتبوا اساميهم

قام الشباب مشيوا

”كام واحد دول يا عادل“

”٢٥“

”هنوافق لكل دول“

”مش دفعوا وورقهم متظبط... خلى الشباب يعيش“

”طيب... هي الساعة بقت كام“

”٩“

”انا همشى“

”مستعجل على ايه... خليك علشان لسه فيه ناس جاية“

”قابلهم انت بقى يا عادل“

”شكلك وراك معاد“

”٥٥... معاد مهم اوى“

”حتة برضه“

”حتة جامدة اوى بظبط فيها بقالى شهرين“

”شهرين... ليه يعنى“

”رسم على تقيل يا با“

”سهللووووو“

قام مدحت... وهو ببص فى الكيس الاسود البلاستيك

”هتشغليني خاطبة“

”وهي هيام مش زى اختك ويهمك مصلحتها“

”انتى عارفة مش محتاج اتكلم...ولما كانت قاعدة معانا هنا كنت

شايلها ف عنيه كأنها اختى بالظبط“

”طيب ربنا يخليك ماتكسفتى...هو صاحبك ولو انت نصحته انه

يفكر ف الجواز وقلت له على هيام يمكن يكون فيه نصيب“

”طيب يا ولاء حاضر..اللى فيه الخير يقدمه ربنا“

”هنروح بكرة نتغدا عند ماما وهيام هتيجى تبات معانا...علشان

هفطم ياسين“

”تنور...تصبح على خير“

يلف عادل وشه الناحية الثانية بعيد عن ولاء وهو مستغرق ف

التفكير

عادل ف الشغل مع مدحت

بيحط جورنال جواه كيس اسود ملفوف فى درج مدحت

بيوطى عليه

”باقى فلوسك... ٨ الاف ودى ورقة الاسامى“

يهز مدحت راسه وهو بيقلل الدرج.. ويرجع عادل على مكتبه

عادل داخل السنترال عند هيام...استنى لما الناس الموجودين مشيوا

"ازيك ياهيام"

"كويس والله انك لسه فاكر"

"مالك ف ايه"

"فات شهرين يا عادل وانت ولا اتصرف ولا عملت اى حاجة"

"خلاص... كل حاجة اتظبطت"

"هتعمل ايه"

"ملكيش دعوة بالتفاصيل المهم انى هتصرف"

"فهمنى طيب"

"مالوش لازمة تعرفى... انتى تعرفى ان ولاء جايبالك عريس"

"عريس؟؟"

"اه..عايزانى اجوزك واحد صاحبى"

"يادى المصيبة"

"ولا مصيبة ولا حاجة ولا كأنك تعرفى حاجة"

"ولاء ماسكة فيا اجى لكم النهاردة"

"انا جاى لك مخصوص اقولك متجيش...وامسكى ف ياسين يبات

معاكم...انا عايز ولاء لوحدها"

"عايزها لوحدها...للدرجة دى ياسين بيضايقكم"

"بلاش غيرة عبيطة...انا بعمل كل ده علشان مين مش علشانك"

وسكتت هيام وسألته
"اقولها ايه وانا متفقة معاها"
"اتصرفى...اعملى تعبانة قولى اى حاجة...المهم ولاء تبقى لوحدها"
"انت ناوى على ايه"
"زى ما قلتك...هتهمها بالخيانة علشان اقدر اطلقها ببساطة انا
طول الفترة اللى فاتت بثبت عليها الخيانة وهى مش اخدة بالها"
"تصدق ماما لاحظت فعلا انها بقت بتخرج كتير لوحدها"
"شفتى بقى"
"عملتها ازاي دى"
"بده"
وطلع الموبايل اللى عليه رقم ولاء... وحكى لهيام قصة التليفون
والرومانسية الوهمية

- 13 -

عادل فى الشغل بيشتغل وقدامه زحمة
بيبص لمدحت وهو بيشتغل وقدامه زحمة
عادل قام...راح لمدحت
"مدحت رايح مشوار ساعة بالكثير وراجع"
"طيب"

خرج عادل من الشغل...اخذ تاكسى على شارع فيه محلات
دخل محل ملابس اسلامى
"سلامو عليكو"
"وعليكو السلام"
"لو سمحتى عايز عباية ونقاب وجوانتى"

رجع عادل الشغل... ومعاه الحاجة اللي اشتراها

حطها تحت المكتب وكمل الشغل

وف معاد المرواح... قام عادل بالكييس

"انا ماشى يا مدحت عايز حاجة"

"لا شكرا مع السلامة"

خرج عادل من المكتب... رجع دخل الحمام

لبس العباية والنقاب فوق هدومه... ولبس الجوانتى

بص على طول العباية... ودارى بيها الكوتشى

خرج عادل من الشغل... وقف لبعيد

شاف مدحت وهو خارج وبيركب عربيته

شاور لتاكسى وراح وراه

عادل نزل من التاكسى قدام بيت مدحت

وقف على جنب ... اتصل بولاء

"ولاء"

"ايه يا عادل مال صوتك"

"تعبان تعاليلي بسرعة"

"انت فين؟؟"

“عند مدحت صاحبي”

“مروحتش مستشفى ليه”

“تعاليلي بسرعة يا ولاء واوعى تشغلي التليفون علشان لو عايز

اكلمك”

“طيب جاية لك بسرعة...قولى العنوان”

عادل بعد ما قفل مع ولاء

دخل العمارة والبواب قاعد

طلع عند مدحت وقبل ما يضرب الجرس

فتح الشنطة اللي اشتراها بعد ما اشترى الهدوم

طلع اسبراي مخدر ورشه على منديل وضرب الجرس

فتح مدحت الباب... وبيسأل

“ايوه؟”

شممه عادل المنديل...ودخل وقفل الباب

ولاء نزلت من التاكسي عند بيت مدحت

راحت للبواب

"لو سمحت المدحت عثمان ساكن هنا"

"ايوه...اتفضلى شقة ١٥"

"شكرا"

طلعت ولاء...ولما شافت مكتوب شقة ١٥ ضربت الجرس

عادل قاعد قدام مدحت اللي نايم على السرير

قلع العباية والنقاب... وفضل بالجوانتى

وكل ما يفوق يشممه مخدر تانى...لحد ما سمع الباب

راح بص من العين...شاف ولاء...فتح

"عادل...مالك"

"تعالى بس"

دخلت ولاء...

"احكيلى ايه اللي حصل"

"هحكيلك...اقعدى"

قعدها على كنية ظهرها للاوضة

دخل عند مدحت... رش مخدر تانى على المنديل

اتسحب وهو خارج لولاء...ومن وراها شممها واتخذت

شالها متخذة... دخلها الاوضة

قلعها هدومها...وقلع مدحت هدومه

حط الاتنين فى البانيو... وبص للسخان

وافتكر يوم ما دخل الحمام وهو بيستلف من مدحت

ولفت نظره سخان الغاز

سابهم ف البانيو متخدرين

وجه عند خرطوم الغاز من عند الماسورة

وبموس بدا يعمل شقوق ف الخرطوم

ورش مخدر اخير لتخديرهم مدة اطول

وقفل باب الحمام وخرج

دخل الاوضة...حط هدوم ولاء بطريقتة عشوائية ف الاوضة

شاف جنب السرير الكيس الملفوف اللي فيه الـ ٨ الف جنيه

اخذهم حطهم ف هدومه... ساب الموبايل اللي كان بيكلم منه ولاء

لبس العباية والنقاب... وراح ع الباب...ونزل

"التليفون بيرن ومحدث بيرد"

"تكون اتخانقت مع عادل"

"معتقدش... انا عايزة احكيك على حاجة معرفش انتى تعرفيها ولا

لا"

"ايه"

"عادل جالى السنترال النهاردة بعد ماخلص شغله"

"ليه؟"

وردت بكسوف

"بيقولى ان فيه واحد زميله عايز عروسة بس هو اكبر منى بشوية"

"بجد؟؟ اكبر بقدر ايه يعنى"

"عنده ٣٨ سنة"

"وماله مش عيب"

"هو قالى انه جه يسألنى الاول علشان لو رفضت ميفتحش معاكم

الموضوع ولو قبلت يكلم بابا"

"وانتى قلتى له ايه"

"قلت له افكر... وكنت مستنية احكيك ونتكلم انا وانتى وولاء

وبعدين ارد عليه"

"ولاء... جربى اتصلى بيها تانى كده"

"حاضر"

واتصلت هيام بولاء

”محدثش بيرد برضه ياماما“

”هروح اتصل بعادل يمكن تكون رجعت وهو نسي يتصل“

”طيب كلميه...هو ياسين اتغدا“

”اه لسه مأكلاه قبل ما تيجي بشوية“

خرجت عواطف تتصل بعادل على البيت

وهيام بتحاول تسكت ياسين اللي بيعيط

هيام بتلبس الصبح... وعواطف صاحبة

”انتى رايحة الشغل“

”ايوه“

”ما بلاش النهاردة.. انا وابوكى منماش طول الليل“

”ولا انا“

”ما تخليكى النهاردة“

”مينفعش ياماما“

”هتكون راحت فين... عمرها ما باتت بره...ابوكى وعادل لفوا ع

المستشفيات امبارح...تبقى كويسة صح؟؟يمكن زعلانة هى وعادل

وغضببت منه...وبتخوفه...طب تخوفنا احنا ليه؟؟ يارب يسوقك يا

ولاء“

هيام خايقة وقلقانة ومش فاهمة ايه اللي حصل

”ماما ان شاءالله خير...انا نازلة“

ونزلت هيام وسابت عواطف بتكلم نفسها

.....

هيام اول ما فتحت السنترال...دخلت اتصلت بعادل

”الو...ايه اللي حصل يا عادل ولاء فين“

”هتعرفى اكيد“

”لا فهمنى“

”مش هفهمك حاجة... لازم تكونى بعيد علشان متكشفيش“

”انت هتسيبنى قلقانة كده...ولاء بايتة فين من امبارح“

”خليكى انتى بس ثابتة على نفس الكلام وهتعرفى كل حاجة“

بعدين...انا رايح الشغل دلوقتى بعدين نتكلم...مع السلامة“

قفل معاها عادل... وفضلت هيام مش فاهمة حاجة

.....

عواطف قاعدة وهيام واقفة فى الشباك

”ابوكى اتأخر يا هيام... مش مطمئة“

هيام بقلق وهى بتبص بره الشباك

”الغايب حجته معاه“

عواطف بتصرخ وتلطم

صوت ياسين اللي كان نايم يقوم يعيط

ناصر"اسكتي... اسكتي متطلعيش صوت... منها لله"

عواطف"انت بتقول ايه؟؟ ماتت ازاي؟؟"

هيام وهي بتعيط"فهمنا يابابا ايه اللي حصل"

الباب بيخبط...الجيران بيشفوفوا الصوت ده ليه

ناصر"اوعوا تقولوا لحد...قولوا حادثة عربية"

عواطف"مش هفتح لحد الا لما افهم...بنتي ماتت ازاي"

ناصر وهو بيوطى صوته

"ماتت فى شقة راجل ... لقوا جثتها معاه ف الحمام"

هيام بتصرخ"لا...متقولش كده يابابا... ولاء متعملش كده"

عواطف"كذب... اكيد مش هي"

ناصر"هي... بطاقتها وهدومها وجثتها شفتها بنفسى"

عواطف وهيام بيعيطوا...الباب بيخبط

ناصر"افتحوا... اى حد يسأل قولوا حادثة عربية فاهمين؟"

راحت هيام تفتح وهي بتعيط

وبصوت واطى سألت عواطف ناصر

"وعادل فين وعمل ايه لما عرف؟"

ناصر"عادل احتجزوه بتهمة قتل الاتنين"

جدید علشان ولادنا یاسین واپننا...سکتت ورضیت لانی مکنش
ینفع اتکلم... لما ابنی مات فجأة بین ایديا...ابنی اللى جه بعد
سنین کنت بتمنى فیها ابقى ام... حسیت ان ده انتقام ربنا مننا...
کرهت عادل...کرهته اوى ومبقتش مأمنه له”

صوت عواطف بتعيط

”سامحینی یاماما...انتی قلتی هتسامحینی لو اعترفت بكل حاجة”

عواطف بتمسح دموعها ومبتتکلمش

الظابط”کل اللى قلتیه ده کویس... بس هل عندك دلیل؟”

هیام باستغراب

”دلیل؟!؟!؟”

الظابط”ایوه دلیل علی کلامک”

هیام ”لا... معندیش دلیل غیر کل اللى حکیته”

عواطف بتسأل

”يعنى ايه؟؟ يعنى بعد اللي عمله ده كله ممكن يطلع منها... اكيد
هتلاقوا غلطة عملها مش معقول هيكون دماغه ذرية كده ومسابش
وراه حاجة“

هيام” واعترافى عليه مش كفاية“

الظابط” هي اقوالك تخلينا نبعثها للنياية وتعيد فتح القضية بعد ما
اتحفظت“

عواطف” تعيدوا فتح القضية بس“

الظابط” ايوه... هيثم القبض عليه ويتم عرضهم ع النياية“

عادل قاعد ف الشغل... مكان مدحت

والمكتب مكتوب عليه

“عادل عزيز”

دخل عليه قوة من الشرطة

“اتفضل معنا”

“نعم؟؟ اتفضل ليه”

“مطلوب القبض عليك... اتفضل معنا وحتعرف كل حاجة”

عادل داخل القسم وكل تفكيره انه بلاغ عن رشوة

ماشى مع العساكر... وشاف عواطف قاعدة

ارتبك... مش عارف ف ايه

“فيه ايه ياحماتى... هيام حصل لها حاجة”

ورد فعل غير متوقع... ضربته عواطف بالقلم

وجالها حالة من الصراخ الهيستيرى

“منك لله ياظالم... ربنا ينتقم منك... دخلت بيتنا خربته ضيعت

بناتى الاتنين وموت جوزى”

اتدخل العساكر للفصل بينهم

“انتى اتجننتى... ضيعت ايه وموت مين؟؟ هو فيه ايه”

خرج الظابط يزقق

“ايه الدوشة دى... مش عايز صووووت... مين ده؟”

رد عسكرى

“عادل عزيز يا باشا”

“تعالالى”

عادل واقف قدام الظابط

“هو فيه ايه”

“مراتك مقدمة بلاغ لاعادة فتح قضية اختها”

وشرح الظابط لعادل كلام هيام اللى حكته

“هو اى كلام هتقوله تصدقوه... دى اكيد اتجننت”

“بس هى الشاهدة الوحيدة اللى اثبتت برائتك وبتنفيها”

“كذابة... انا معرفش هى جابت الكلام ده منين... ومحصلش حاجة

من دى”

عواطف قاعدة فى النيابة

وهيام وعادل داخلين بعد ما اترحلوا

كل واحد فيهم ايديه فيها كلايشات

لما قربت هيام من عواطف عيطت وهى بتنادى عليها

“متسيبينيش ياماما... انا مليش غيرك.. اوعى تسيبينى”

عواطف بتعيط... ومش لاقية كلام تقوله

فى التحققات

حكى هيام كل اللى حكته قبل كده تانى
ولما اتسألت على دليل...مكنش عندها دليل

خرجت هيام وجه دور التحقيق مع عادل
وكيل النيابة"ماهو قولك فيما هو منسوب اليه"
"بنكر كل الاتهامات الموجهه ليا...مراتى بعد وفاة ابننا حصل لها
حالة نفسية وهجرتنى وطلبت الطلاق وانا لما فرضت اكيد لجأت
للحكاية دى علشان تضغط عليا"
"بس دى مش وسيلة ضغط لان هى كمان ممكن تتعاقب"
"يبقى اتجننت...انا بتهمها بالبلاغ الكاذب او تكشفوا على قواها
العقلية انا متأكد ان عندها خلل عقلى"
"عندك دليل انك مكنتش معاها وقت الحادثة"
"وهى معندهاش دليل على كلامها"

وكيل النيابة قاعد فاتح التحقيق قدامه بيقراه
وبيكلم نفسه

”كلامه قصاد كلامها... هي كلامها مقنع ومفيش دليل عليه... تمت
المواجهه بينهم وكل واحد متمسك بكلامه... مفيش غير تحويلها
للكشف على قواها العقلية“

.....

عواطف بتخبط على جارتها
”تعالى يا ام ولاء اتفضلى“
”معلش مستعجلة... انا عارفة انى تقلت عليكى ممكن اسيب ياسين
عندك ارواح مشوار واجى“
”متقوليش كده... هاتيه طبعاً... انا كنت عايزاكى ف موضوع كده“
”خير“

”الناس بتتكلم وتسال هيام وجوزها فين؟ انا والله ما قلت حاجة
لحد بس يعنى لو حد عرف وسألك هتقولى ايه“
”هقول مسافرين... انا هبيع الشقة واشوف حتة تانية... مش عايزة
الواد لما يكبر شوية يعرف اللى حصل... انا هروح للمحامى واعدى ع
السمسار وانا راجعة اقوله يستعجل شوية“
”ربنا يصلح الحال... تعالى يا ياسين“

.....

عواطف عند المحامى... حككت له اللى عرفته من هيام
”ده فعلاً شيطان... ازاى قدر يخطط التخطيط الجهنمى ده“

”كلامك قلقتنى... هو كده ممكن يخرج منها“

”احنا عايزين نفكر ازاى نثبت صحة كلام هيام... لان الادلة كلها

اتطمست بعد الفترة دى كلها... تقرير الطب الشرعى اثبت ان

الوفاة بتسرب غاز السخان وده خلى القضية تتقفل قضاء

وقدر... والتخدير اللى استخدمه كان عن طريق الاستنشاق يعنى لو

كان استخدم اقراص مخدرة يمكن كان الطب الشرعى لاحظها ف

المعدة... الشقة بتقولى التحريات اثبتت انها اتباعت واتسكنت من

فترة يعنى خلاص اى دليل ممكن يكون فيها مالوش اثر“

”كل الكلام ده بيقول ان مفيش امل اثبات التهمة عليه“

”انتى عارفة ان اثبات التهمة عليه احتمال يورط بنتك معاه“

ردت بانكسار

”انا جاية لك علشان تطلعها لان هى اللى اعترفت ومن غير كلامها

مكنش فيه حاجة اتعرفت“

”هنشوف... هو الامل الوحيد اللى عندنا تقرير مستشفى الامراض

العقلية“

”انا بنتى سليمة“

”لا انا ولا انتى نقدر نحدد هى سليمة ولا لأ... هنستنى ونشوف

التقرير... بس انا ليا عندك سؤال“

”اتفصل“

”يعنى الحكاية كلها صعبة اوى وانتى اكثر ضحية ...انتى ضحية
غير مباشرة ف كل ده...ازاى قدرة تقفى مع بنتك”
ردت عواطف بمحاولة للثبات
”لانها بنتى... غصب عنى مش قدرة اسببها وهى كل اللى فاضلى
بعد كل اللى راحوا...هى غلطت اه بس الشيطان عادل هو اللى
غواها... انا قلبى بيتقطع لما بفتكر اللى عملته وف نفس الوقت
عايزاها تطلع تصبرنى بوجودها معاها بعد غياب اختها وابوها”
”ربنا معاكى ويصبرك... انا هحاول بكل جهدى انى اثبت عليه
التهمة ونعتبرها شاهد وتخرج بدون عقوبة”
”ياريت”

بعد سنة من جلسات القضية والتأجيل والبحث عن دليل
وخلالها اهل عادل اتخلوا عنه لما عرفوا اللى حصل
ومحامى عادل بيدافع عنه ان الكلام ده كله من تأليف هيام

اثناء جلسة الدفاع الاخيرة

النيابة” والنيابة بتوجه للمتهم تهمة القتل عمدا مع سبق الاصرار
والترصد لزوجته وزميله...وتوجه للمتهم تهمة تضليل العدالة
والشهادة الزور والاشترك فى الجريمة بالسكوت عنها”

القاضى "دفاع المتهم"

محامى عادل"يا سعادة الرئيس احنا قدمنا مذكرة الدفاع فيها انكار
لكل التهم المنسوبة لموكلى...مفيش اى دليل سعادتك غير كلام
مرسل من المتهمه"

القاضى "دفاع المتهمه"

محامى هيام"يا ريس احنا قدمنا مذكرة الدفاع وفيها كل ما يثبت
كلام موكلتى... مرفق تقرير مستشفى الامراض العقلية اللى بيؤكد
سلامة قواها العقلية وانها بتعانى من اكتئاب بعد وفاة ابنها وده لا
يؤثر على عقلها او يدعوها لاختلاق الاكاذيب
ثانيا بطالب بسماع شهادة الدكتور جمعة علاء الدين وده الطبيب
اللى كانت المتهمه بتتابع عنده حملها وهو اللى قام
بتوليدها...الدكتور موجود لو تسمح سعادتك"

القاضى للسكرتير

"اثبت وجود الشاهد ونادى عليه"

محامى هيام" ثالثا سعادتك انا استأذنت النيابة ومرفق بيان مكالمات
تليفون عادل"

وقرب المحامى من المنصة

”الرقم ده يافندم رقم السنترال اللى كانت بتشتغل فيه موكلتى..
وهتلاقى المكالمات الكثير اللى بينهم ... وبالتحديد المكالمه دى“
”مالها دى“

”دى كانت وقت الحادثة ودى المرة اللى اتصل بيها عادل علشان
تشهد انه كان عندها...وبالعقل مش معقول يكون عندها وف نفس
الوقت بيتصل بيها على تليفون السنترال“
القاضى ”عندك حاجة تانية عايز تقولها“
محامى هيام ”لا اکتفى بالدفاع وسؤال الدكتور عن شهادته“

نادى الحاجب على الشاهد

دخل الدكتور وبعد اخذ بياناته وترديد القسم

محامى هيام ”تسمحلى يا ريس اسأله“

القاضى ”انفضل“

محامى هيام ”حضرتك يادكتور تعرف المتهم والمتهمه؟“

الدكتور ”اه.. المدام كانت بتتابع حملها وولدت عندى“

المحامى ”هل كانت بتعانى من اى مشاكل ف الحمل“

الدكتور ”لا الحمل كان طبيعى جدا“

المحامى ”ولدت ف الشهر الكام؟“

الدكتور ”ولدت ف نص التاسع تقريبا وكانت ولادة طبيعية“

المحامى بياخذ ورق من ملف القضية ويبروح للقاضى
"حضرتك دى صورة من قسيمة الجواز وصورة من شهادة ميلاد
الطفل ... تاريخ ميلاده بعد جوازهم ب٦ شهور تقريبا...شكرا يا
دكتور...اكتفى باستجواب الشاهد... اعتقد بيان المكالمات يثبت عدم
وجود المتهم مع موكلتى اثناء الحادثة والفرق بين الجواز والولادة
يثبت صدق رواية موكلتى وان الحمل حصل قبل الجواز وده كان
دافع للمتهم لارتكاب جريمته للتخلص من زوجته والزواج من
شقيقتها"
القاضى "الحكم بعد المداولة"

اترفعت الجلسة للمداولة... قربت عواطف من هيام ف الققص
هيام بتمسك ايد مامتها تبوسها من ورا القضبان وهى بتعيط
عادل واقف متماسك لآخر لحظة ومش بيبيص لهم

الحاجب على بدء الجلسة

يقعد القضاة على المنصة

"حكمت المحكمة حضوريا على المتهم الاول عادل السيد عزيز
باحالة اوراقه لفضيلة المفتى وذلك لارتكابه القتل العمد مع سبق
الاصرار والترصد لكل من ولاء ناصر حسين ومدحت احمد عثمان

وعلى المتهمة هيام ناصر حسين بالسجن خمس سنوات بتهمة
تضليل العدالة واخفاء معلومات فى الجريمة السابق ذكرها... رفعت
الجلسة”

قامت عواطف تقرب من هيام
بتضحك وبتعيط ف وقت واحد
”الحمد لله ان ربنا انتقم لى منه... استحملى يا هيام ومتزعليش“
”ده عقابى وانا استاهل... انا فرحانة ان عادل اخذ
جزاءه... سامحيني ياماما وابقى زورينى واوعى تسيبيني“
”سامحتك يابنتى... استحملى وهنستناكى انا وياسين“

- تمت -